

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

İsa Kimdir? — Strong Numaralarıyla Bir KJV İncil Çalışması

İSA KİMDİR · YARADILIŞ'TAN VAHİY'E KUTSAL KİTAP BOYUNCA BİR YOLCULUK

Temel İncil Doktrini — İsa Mesih'in İncili

AÇILIŞ SÖZÜ

İsa doğmadan yedi yüz yıl önce, bir peygamber bu çocuğun ne olarak adlandırılacağını yazdı. Bu, bir insana verebileceğiniz bir isim değildir. Bu çalışmayı okumak için herhangi bir şeye inanmanız gerekmez. Sadece bakmaya istekli olmanız gerekir. Yaşayan hemen herkes İsa adını işitmiştir. Çok daha azı Kutsal Kitap'ın kendisinin onun hakkında söylediklerini okumuş ve bunu kendisi için tartmıştır. Bugün neye inandığınız ve size ne öğretildiği, bizim için hiçbir fark yaratmaz. Burada olmanızdan, İsa hakkındaki anlayışınızı orijinal kaynaktan genişletmek için memnuniyet duyarız. Her ayet eksiksiz olarak basılmıştır, böylece cümlelerin tamamını görürsünüz, bir parçasını değil. Kutsal Kitap bir şeyi doğrudan ifade ettiğinde, bu çalışma bunu söyler. Bir sonuç, ayetlerin yan yana konulmasından geldiğinde, bu çalışma bunu da söyler. Buradaki hiçbir şey herhangi bir kişinin sözüne dayanmaz. Şimdi peygamberin yazdıklarını okuyun.

AÇILIŞ DAYANAK NOKTASI

Yeşaya 9:6 Çünkü bize bir çocuk doğacak, 2 Bize bir oğul verilecek. 2 Yönetim onun omuzlarında olacak. 2 Onun adı Harika Öğütçüfı, Güçlü Tanrı, 2 Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.

BİR ÇOCUK DOĞDU + BİR OĞUL VERİLDİ → ONUN ADI GÜÇLÜ TANRI OLARAK ÇAĞRILACAK.

İsa'nın doğumundan yedi yüz yıl önce, bir peygamber bu çocuğun Kudretli Tanrı olarak adlandırılacağını yazdı. Bebek İsa bir yemlikte yatıyordu. Ayeti yavaşça okuyun. Ayetler bu çalışmanın tüm mesajını ifade etmektedir.

A. "HAYDİ" DİYEN TANRI — TEK TANRI, AMA KONUŞAN BİRDEN FAZLA

A1. Yaratılış 1:26 Tanrı, «İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım» dedi, «Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.» (27) Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.

«İNSANI KENDİ SURETİMİZDE, KENDİMİZE BENZER YARATALIM» DEDİ → » TANRI İNSANI KENDİ SURETİNDE YARATTI.

(Kişisel düşüncelerim: Yaratılış 1:26 ve Yaratılış 1:27'yi birlikte okuyun. İki ayet arasındaki farkı yumuşatmayın. Yaratılış 1:26 "biz" ve "bizim" der. Yaratılış 1:27 "kendi suretinde" ve "Tanrı yarattı" der; ikisi de tekildir. Kutsal Kitap her iki ayeti de özür dilemeden yan yana beyan eder. Kutsal Kitap sadece her ikisini de beyan eder.)

A2. Yaratılış 3:22 Sonra, «Adem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu» dedi, «Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli.»

İŞTE ADAM İYİ VE KÖTÜYÜ BİLMEKLE BİZDEN BİRİ GİBİ OLDU.

A3. Yaratılış 11:7 «Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.»

HAYDİ AŞAĞI İNELİM + DİLLERİNİ KARIŞTIRALIM.

A4. Yeşaya 6:8 Sonra Rabbin sesini işittim: «Kimi göndereyim? Bizim için kim gidecek?» diyordu. «Ben! Beni gönder» dedim.

KİMİ GÖNDERECEĞİM + BİZİM İÇİN KİM GİDECEK?

(Kişisel düşüncelerim: Yeşaya 6:8'e yakından bakın. Bu ayette aynı cümlede her iki biçim de bulunur: "Kimi göndereyim" ve "bizim için kim gidecek." Aynı konuşmacı tekil biçimi ve çoğul biçimi birlikte kullanır. Bu bir yazım hatası değildir ve Tanrı'nın kendisini tek başına tanımlamak için çoğul bir sözcük kullanması da değildir. Aynı örüntü, Kutsal Kitap'ın birçok farklı kitabında, birçok yüzyıl boyunca defalarca ortaya çıkar.)

A5. Yasa'nın Tekrarı 6:4 «Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RABdir. [H259 echad ■]

«DİNLE, EY İSRAIL! TANRIMIZ RAB TEK RABDİR.

(Kişisel düşüncelerim: Tesniye 6:4 bu çalışmanın bütününi yönetir. Tek Tanrı vardır, ve sadece bir tane: ikisi değil, üçü değil, çoğu değil. Bu çalışmada ikinci bir Tanrı olduğunu ima eden herhangi bir ayet yanlış okunmuştur; ve Tesniye 6:4 bunun sınavıdır. Bu ayette "bir" için kullanılan İbranice kelimeye dikkat edin. Bu kelime echaddır. Bu, akşam ve sabahın, bir gün iki parçadan oluşsa da, TEK bir gün olarak adlandırıldığı zaman ve bir erkek ile karısının, iki kişi olsalar da, TEK beden olarak adlandırıldığı zaman kullanılan aynı kelimedir. Mukaddes Kitap, "bir" için içinde birden fazla kişiyi barındırabilen bir kelime seçmiştir. Yaratılış 1:26 ise Tanrı'nın "haydi" dediğini kaydeder.)

A6. Yeşaya 45:5 RAB benim, başkası yok, 2 Benden başka Tanrı yok. 2 Beni tanımadığın halde seni güçlü kılacağım.

BEN RAB'BİM + BAŞKASI YOKTUR + BENDEN BAŞKA TANRI YOKTUR.

(Kişisel düşüncelerim: Yeşaya 45:5 bu gerçeğin öteki yüzünü ortaya koyar ve bu çalışma bundan kaçınmayacaktır. Tanrı, kendisinden başka Tanrı olmadığını açıkça belirtir. Bu sayfaların geri kalanında bulunacak olan şey, hiçbir zaman ikinci bir Tanrı ekleyemez. Aslında bulunacak olan şey, ikinci bir Tanrı'dan daha tuhaf ve daha iyidir: tek Tanrı'nın kendisini insanlara tanıtması.)

B. RAB'BİN MELEĞİ OLARAK ÇAĞRILAN — TANRI OLARAK DA ÇAĞRILAN KİŞİ

İngilizce'de "angel" olarak çevrilen İbranice kelime malak (H4397)'dir. Malak, gönderilen biri anlamına gelir. Malak, gönderilen kişinin görevini adlandırır; o kişinin doğasını değil. Aşağıdaki anlatılarda Mukaddes Kitabın bu özel gönderilmiş kişiyle ne yaptığına dikkat edin.

B1. ÇÖLDEKİ HACER — O'NU İSİMLENDİRİYOR

Yaratılış 16:7 RABbin meleği Haceri çölde bir pınarın, Şur yolundaki pınarın başında buldu.

[H4397 malak ■] (8) Ona, «Sarayın cariyesi Hacer, nereden gelip nereye gidiyorsun?» diye sordu. Hacer, «Hanımım Saraydan kaçıyorum» diye yanıtladı. (9) RABbin meleği, «Hanımına dön ve ona boyun eğ» dedi (10) «Senin soyunu öyle çoğaltacağım ki, kimse sayamayacak.

RAB'BİN MELEĞİ DEDİ, SENİN SOYUNU ÇOK ÇOK ÇOĞALTACAĞIM.

Yaratılış 16:13 Hacer, «Beni gören Tanrıyı gerçekten gördüm mü?» diyerek kendisiyle konuşan RABbe «El-Roi» adını verdi.

HACER, «BENİ GÖREN TANRIYI GERÇEKTEN GÖRDÜM MÜ.

(Kişisel düşüncelerim: Yaratılış 16'da iki şey okuyucuyu durdurmalıdır. Birincisi, "RAB'bin meleği" olarak adlandırılan kişi "senin zürriyetini çoğaltacağım" der. "RAB senin zürriyetini çoğaltacaktır" demez. Çoğaltmayı yapan kişi olarak konuşur. İkincisi, Hacer'in düşüncesi değil, Kutsal Kitap metninin kendisi bu RAB'bin meleğine "kendisiyle konuşan RAB" der. Hacer bu aynı kişiye "Sen Tanrı" der. Yaratılış kitabının anlatıcısı Hacer'le hemfikiridir.)

B2. İSHAK'IN ÜZERİNDEKİ EL — KENDİ ÜZERİNE YEMİN EDİYOR

Yaratılış 22:11 Ama RABbin meleği göklerden, «İbrahim, İbrahim!» diye seslendi. İbrahim, «İşte buradayım!» diye karşılık verdi. (12) Melek, «Çocuğa dokunma» dedi, «Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrıdan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin.»

BİRİCİK OĞLUNU BENDEN ESIRGEMEDİN.››.

Yaratılış 22:15 RABbin meleği göklerden İbrahime ikinci kez seslendi: (16) «RAB diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu esirgemediğin için (17) seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek. (18) Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin.»

KENDİM ÜZERİNE AND İÇTİM, DİYOR RAB → SENİN SOYUNDA YERYÜZÜNÜN BÜTÜN MİLLETLERİ MÜBAREK KILINACAKTIR.

(Kişisel düşüncelerim: Yaratılış 22:11-18'deki iki ifadeyi ele alalım. Birinci ifade şudur: "Oğlunu BENDEN esirgemedin." İbrahim oğlunu Tanrı'ya sunuyordu. Bu ifadedeki konuşmacı, oğlunun kendisinden esirgenmediğini söylüyor. İkinci ifade şudur: "RAB diyor ki, kendi üzerime ant içtim." Eski zamanlarda, bir kişi kendisinden daha büyük biri üzerine ant içerdi. Yalnızca bir mesaj ileten yaratılmış bir haberci, kendi üzerine ant içmez. Yaratılmış bir haberci, Tanrı'nın antlaşma adıyla bir yemini imzalamaz. İbraniler 6:13 bunun nedenini verir: İbraniler 6:13, Tanrı'nın kendi zatı üzerine ant içtiğini söyler. İbraniler 6:13 nedenini şöyle belirtir: "çünkü üzerine ant içecek daha büyük biri yoktu.")

B3. YAKUP BİR ADAMLA GÜREŞİR — VE O YERE "TANRI'NIN YÜZÜ" ADINI VERİR

Yaratılış 32:24 Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarınca kadar onunla güreşti. (25) Yakupu yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı. (26) Adam, «Bırak beni, gün ağarıyor» dedi. Yakup, «Beni kutsamadıkça seni bırakmam» diye yanıtladı.

BİR ADAM ONUNLA GÜREŞTİ → BENİ KUTSAMADIKÇA SENİ BIRAKMAYACAĞIM.

Yaratılış 32:28 Adam, «Artık sana Yakup değil, İsrail denecek» dedi, «Çünkü Tanrıyla, insanlarla güreşip yendin.» (29) Yakup, «Lütfen adını söyler misin?» diye sordu. Ama adam, «Neden adımı soruyorsun?» dedi. Sonra Yakupu kutsadı. (30) Yakup, «Tanrıyla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı» diyerek oraya Peniel adını verdi.

BİR PRENS GİBİ TANRI'YLA GÜCÜN VAR → TANRI'NIN YÜZÜNÜ GÖRDÜM VE CANIM SAĞ KALDI.

(Kişisel düşüncelerim: Yaratılış 32 metni bu kişiyi bir adam olarak adlandırır. Yakup ile güreşen bu adam, Yakup'un TANRI İLE güce sahip olduğunu söyler. Yakup, o toprağa "Tanrı'nın yüzü" adını verir. Yakup, hayatının bağışlandığını söyler. Yakup bu adamdan bir isim ister. Yakup hiçbir isim almaz, yalnızca karşılığında bir soru alır. Bu cevaplanmamış isim sorusunu hatırlayın. Aynı soru, yüzyıllar sonra, Kutsal Kitap'ın farklı bir kitabında yeniden ortaya çıkar.)

B4. YANAN ÇALI — BEN'İM OLAN MELEK

Mısır'dan Çıkış 3:2 RABbin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor. (3) «Çok garip» diye düşündü, «Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!» (4) RAB Tanrı Musanın yaklaştığını görünce, çalının içinden, «Musa, Musa!» diye seslendi. Musa, «Buyur!» diye yanıtladı. (5) Tanrı, «Fazla yaklaşma» dedi, «Çarıkların çıkar. Çünkü bastığın yer kutsal topraktır. (6) Ben babanın Tanrısı, İbrahimin Tanrısı, İshakın Tanrısı ve Yakupun Tanrısıyım.» Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrıya bakmaya korkuyordu.

RAB'BİN MELEĞİ ATEŞ ALEVİ İÇİNDE GÖRÜNDÜ → TANRI ONA ÇALININ ORTASINDAN SESLENDİ.

Mısır'dan Çıkış 3:14 Tanrı, «Ben Benim» dedi, «İsraililere de ki, «Beni size Ben Benim diyen gönderdi.» **BEN BENİM → BEN BENİ SİZE GÖNDERDİ.**

(Kişisel düşüncelerim: Çıkış 3:2 RAB'bin meleği demektir. İki ayet sonra, Çıkış 3:4 RAB ve Allah demektir. Aynı çalı, aynı ateş ve aynı ses her ikisinde de görünür. Kutsal Kitap bunu asla bir çelişki olarak ele almaz. Bu aynı ses, daha sonra İsrail'in sonsuza dek taşıyacağı ismi verir: BEN BENİM.)

FARKLI BAKIŞ AÇISI, AYNI SAHNE — yanan çalı ve tapınak avlusundaki İsa

Yuhanna 8:56 Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi.» (57) Yahudiler, «Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahimi de mi gördün?» dediler. (58) İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım» dedi. (59) O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.

İBRAHİM DOĞMADAN ÖNCE BEN VARIM → BUNUN ÜZERİNE O'NU TAŞLAMAK İÇİN TAŞ ALDILAR.

(Kişisel düşüncelerim: Bu iki sahneyi yan yana koyun ve aradaki farkın size ders vermesine izin verin. Çalıdaki ateşten gelen ses BEN BENİM der. Musa çalının önünde yüzünü gizler. Tapınakta ise kalabalığın önünde duran bir adam BEN BENİM der. Kalabalık taşları eline alır. Kalabalık İsa'nın ne söylediği konusunda kafası karışık değildi. Kalabalık İsa'yı tam olarak anladı. Kalabalık İsa'nın sözlerini taşlanmaya değer buldu. Ayrıca dikkat edin, İsa "İbrahim doğmadan önce BEN VARDIM" demedi. İsa BEN BENİM dedi.)

B5. MANOAH VE KARISI — HARİKA OLAN İSİM

Hâkimler 13:3 RABbin meleği kadına görünerek, «Kısır olduğun, çocuk doğurmadığın halde gebe kalıp bir oğul doğuracaksın» dedi

RABBİN MELEĞİ KADINA GÖRÜNDÜ → GEBE KALACAKSIN VE BİR OĞUL DOĞURACAKSIN.

Hâkimler 13:17 RABbin meleğine, «Adın ne?» diye sordu, «Bilelim ki, söylediklerin yerine geldiğinde seni onurlandırırım.» **[H6383 piliy ■]** (18) RABbin meleği, «Adımı niçin soruyorsun?» dedi, «Adım tanımlanamaz.»

«ADIMI NİÇİN SORUYORSUN?» DEDI, «ADIM TANIMLANAMAZ.»

Hâkimler 13:20 RABbin meleği sunaktan yükselen alevle birlikte göğe yükseldi. Bunu gören Manoahla karısı yüzüstü yere kapandılar. (21) RABbin meleği Manoahla karısına bir daha görünmeyince, Manoah onun RABbin meleği olduğunu anladı. (22) Karısına, «Kesinlikle öleceğiz» dedi, «Çünkü Tanrıyı gördük.»

RAB'BİN MELEĞİ SUNAĞIN ALEVİ İÇİNDE YUKARI ÇIKTI → KESİNLİKLE ÖLECEĞİZ, ÇÜNKÜ TANRI'YI GÖRDÜK.

(Kişisel düşüncelerim: Hakimler 13'te üç şey dikkat çekiyor. Manoah, tıpkı Yakup'un Yaratılış 32'de yaptığı gibi, ismi sorar. İsim Manoah'tan yine esirgenir, bu sefer belirtilen bir sebeple. O sebep için verilen İbranice kelime piliy'dir (H6383). KJV, piliy'i "sır" olarak çevirir: Piliy, bilinemeyecek kadar harika anlamına gelir. Piliy, aynı kökten gelir; bu kök pele'dir (H6382), İşaya 9:6'da bize doğan çocuğun adlandırıldığı yerde "Harika" olarak çevrilen kelimedir. Bu aynı RAB'bin meleği daha sonra sunağın alevinde yukarı çıkar. Manoah'ın kendi vardığı sonuç "bir melek gördük" değildir. Manoah'ın vardığı sonuç "Tanrı'yı gördük"tür.)

B6. YERİKO'NUN DIŞINDAKİ KUMANDAN — TAPINILDI VE AYAKKABILAR ÇIKARILDI

Yeşu 5:13 Yeşu Erihanın yakınındaydı. Başını kaldırınca önünde, kılıcını çekmiş bir adam gördü. Ona yaklaşarak, «Sen bizden misin, karşı taraftan mı?» diye sordu. **[H8269 sar ■]** (14) Adam, «Hiçbiri» dedi, «Ben RABbin ordusunun komutanıyım. Şimdi geldim.» O zaman Yeşu yüzüstü yere kapanıp ona tapındı. «Efendimin kuluna buyruğu nedir?» diye sordu. (15) RAB'bin ordusunun komutanı, «Çarığınızı çıkar» dedi, «Çünkü bastığın yer kutsaldır.» Yeşu söyleneni yaptı.

YEŞU YÜZÜSTÜ YERE KAPANIP TAPINDI → AYAĞINDAKİ ÇARIĞI ÇIKAR, ÇÜNKÜ ÜZERİNDE DURDUĞUN YER KUTSALDIR.

FARKLI BAKIŞ AÇISI, AYNI SAHNE — ayakkabılarını çıkarmaları söylenen iki adam

Mısır'dan Çıkış 3:5 Tanrı, «Fazla yaklaşma» dedi, «Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer kutsal topraktır.

«ÇARIKLARINI ÇIKAR. ÇÜNKÜ BASTIĞIN YER KUTSAL TOPRAKTIR.

(Kişisel düşüncelerim: Yüzyıllar arayla iki farklı adama, hemen hemen aynı sözlerle verilen aynı emre dikkat edin. Çalılıkta bu emir, Kutsal Kitap metninin RAB ve Tanrı diye adlandırdığı sesten gelir. Eriha'nın dışında ise bu emir, elinde kılıç tutan bir adamdan gelir. Yeşu yüzüstü yere kapanır ve bu adama tapınır. Adam bu tapınmayı reddetmez. Bunu, gerçek yaratılmış bir meleğin, bir adam kendisine tapınmaya çalıştığında yaptığıyla karşılaştırın. Melek şöyle der: "Ben senin gibi bir kulum" (Vahiy 19:10) ve "Tanrı'ya tap" (Vahiy 22:9). Yuhanna bir meleğe iki kez tapınmaya çalıştı ve her ikisinde de melek bunu reddetti. Eriha'nın dışında ise Yeşu'nun tapınmasını kimse reddetmedi.)

B7. ŞİMDİ YENİ AHİT ÇOK AÇIK BİR ŞEY SÖYLÜYOR

Yuhanna 1:18 Tanrıyı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Babanın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul Onu tanıttı. **[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]**

HİÇ KİMSE HİÇBİR ZAMAN TANRI'YI GÖRMEĞİ → BİRİCİK OĞUL O'NU BİLDİRDİ.

Yuhanna 5:37 Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne Onun sesini işittiniz, ne de şeklini gördünüz.

SİZ HİÇBİR ZAMAN NE ONUN SESİNİ İŞİTTİNİZ, NE DE ŞEKLİNİ GÖRDÜNÜZ.

1. Timoteos 6:16 ↗ *read this in your Bible*

YAKLAŞILMAZ İŞİKTA YAŞAYAN → HİÇBİR İNSAN O'NU GÖRMEMİŞTİR, GÖREMEZ DE.

Şimdi Kutsal Kitap'ın iki yarısını yan yana koyun ve bu iki yarıyı birlikte okuyun.

Eski Ahit defalarca, insanların bu kişiyi GÖRDÜĞÜNÜ, bu kişiyle konuştuğunu, bu kişinin önünde yemek yediğini, bu kişiyle güreştiğini ve yaşadığını söyler.

Yeni Ahit, açıkça ve üç kez, hiç kimsenin Baba Allah'ı hiçbir zaman görmediğini ve hiç kimsenin Baba Allah'ı göremeyeceğini söyler.

Her iki ifade de doğrudur. Eski Ahit'te insanların gördüğü kişi ile insanların göremediği Baba, bu nedenle aynı kişi değildir. Yuhanna, görülen kişinin kim olduğunu belirtir. Görülen kişinin, Baba'nın bağrında olan biricik oğul Oğul olduğunu ve bu Oğul'un, Baba Tanrı'yı görülebileceği bir yere çıkardığını söyler.

[AYETLER BİRLEŞTİRİLMİŞTİR — HİÇBİR TEK AYET BUNU TEK BAŞINA SÖYLEMEZ]

(Kişisel düşüncelerim: Tam burada dikkatli ve dürüst olmak gerekir, çünkü bir kişinin Kutsal Kitap'a ekleme yapmaya başlayabileceği nokta tam olarak burasıdır: DOĞRUDAN İFADE EDİLEN şudur: Eski Ahit metninin kendisi bu gönderilen kişiyi LORD ve Tanrı olarak adlandırır; ve bu gönderilen kişiyle karşılaşan insanlar da aynı şeyi söyler. Bu kısım bir sonuç değildir. Bu kısım cümlelerin söylediği şeydir: AYETLERİ BİRLEŞTİREREK ULAŞILAN sonuç ise şudur: bu belirli görünür kişi özellikle Oğul'dur. Hiçbir tek ayet "Yaratılış 16'daki LORD'un meleği İsa'dır" demez. Bu sonuca, Yuhanna 1:18, Yuhanna 5:37 ve 1. Timoteos 6:16'yı Eski Ahit anlatılarının yanına koyup kimin görüldüğünü sorarak ulaşılır. Etiketin orada olmasının sebebi budur; ve etiket orada kalır.)

B8. VE RAB OLAN MELEK, ESKİ AHİT'İN TAM SONUNDA YENİDEN ORTAYA ÇIKAR

Malaki 3:1 «İşte habercimi gönderiyorum. Önümde yolu hazırlayacak. Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğiniz antlaşma habercisi gelecek» diyor Her Şeye Egemen RAB.

[H4397 malak ■]

İŞTE, BEN KENDİ HABERCİMİ GÖNDERECEĞİM + O, ÖNÜMDE YOLU HAZIRLAYACAK → RAB, KENDİ TAPINAĞINA ANSIZIN GELECEK, EVET, ANTLAŞMANIN HABERCİSİ.

FARKLI BAKIŞ AÇISI, AYNİ SAHNE — vaat edilen haberci ve tanınan haberci

Markos 1:2 Peygamber Yeşayanın Kitabında şöyle yazılmıştır: «İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O senin yolunu hazırlayacak.» (3) «Çölde haykıran, «Rabbin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin» diye sesleniyor.» (4) Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu.

İŞTE, HABERCİMİ SENİN YÜZÜNDEN ÖNCE GÖNDERİYORUM → RABBİN YOLUNU HAZIRLAYIN.

(Kişisel düşüncelerim: Malaki 3:1 bir ayette gönderilen iki kişiden bahseder. Gönderilen bir kişi yolu hazırlamak için önden gider. Gönderilen diğer kişi ise "Rab" ve "ahit meleği" olarak adlandırılır. Bu ikinci gönderilen kişi, Rab'bin kendi mabedine gelen kişidir. Markos, Markos İncili'ni tam da Malaki 3:1'deki bu sözü alıntılayarak açar. Markos, yolu hazırlayan kişiyi çölde bulunan Yahya olarak adlandırır. Bu durumda ikinci gönderilen kişi Markos tarafından o noktada adlandırılmamış olarak kalır. Eski Ahit, Rab olan bir haberciyi beklerken sona erer. Yeni Ahit ise aynı habercinin içeri girişiyle açılır.)

C. TEK OĞULUN ÜZERİNE KONAN ODUN — İBRAHİM VE İŞHAK DAĞDA

C1. Yaratılış 22:2 Tanrı, «İshakı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git» dedi, «Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun.» [H3173 yachiyd ■]

ŞİMDİ OĞLUNU, SEVDİĞİN BİRİCİK OĞLUN İSHAK'I AL → ONU ORADA YAKMALIK SUNU OLARAK SUN.

C2. Yaratılış 22:6 Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshaka yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahime, «Baba!» dedi. İbrahim, «Evet, oğlum!» diye yanıtladı. İshak, «Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?» diye sordu. [H6086 ets ■]

YAKMALIK SUNU İÇİN YARDIĞI ODUNLARI OĞLU İSHAKA YÜKLEDİ. ATEŞİ VE BIÇAĞI KENDİSİ ALDI. BİRLİKTE GIDERLERKEN İSHAK İBRAHİME → AMA YAKMALIK SUNU KUZUSU NEREDE?» DIYE SORDU.

(Kişisel düşüncelerim: Yaratılış 22:6'da, baba odunu taşımaz. İshak odunu tepeye taşır. İbrahim İshak'ı o odunun üzerine yatıracaktır. O odun için kullanılan İbranice kelime ets'tir (H6086). Bu, yaşayan bir ağaç için olduğu gibi kesilmiş kereste için de kullanılan olağan kelimedir. Aynı kelime hayat ağacını ve bahçenin ortasındaki ağacı da adlandırır.)

C3. Yaratılış 22:7 ↗ *read this in your Bible*

YAKMALIK SUNU İÇİN KUZU NEREDE? → TANRI KENDİSİ İÇİN BİR KUZU SAĞLAYACAK.

C4. Yaratılış 22:13 İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu.

BOYNUZLARINDAN BİR ÇALIYA TAKILMIŞ BİR KOÇ → ONU OĞLUNUN YERİNE YAKMALIK SUNU OLARAK SUNDU.

Yaratılış 22:14 Oraya «Yahve yire» adını verdi. «RABbin dağında sağlanacaktır» sözü bu yüzden bugün de söyleniyor.

RAB'BİN DAĞINDA GÖRÜLECEKTİR.

(Kişisel düşüncelerim: Yaratılış 22:7'deki oğulun sorusunu bir kez daha ele alalım: kuzu nerede? İbrahim bu soruyu yanıtlar: İbrahim'in cevabı kendisinin bildiğinden daha da öteye uzanır. İbrahim şöyle der: "Yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacaktır." Bu ifade iki anlam taşıyabilir. Bir anlamı, Tanrı'nın kendi kullanımı için bir kuzu tedarik edeceğidir. Diğer anlamı ise, Tanrı'nın kendisini kuzu olarak sağlayacağıdır. Tanrı'nın o gün gerçekte sağladığı ise bir kuzu değil, bir KOÇ'tu. Koç, tam yetişkin bir erkek koyundur. Bu koç, boynuzlarından yakalanmış halde, oğlunun yerine öldü. İshak'ın sorusu bir anlamda dağda yanıtlanır. İshak'ın sorusu başka bir anlamda ise açık bırakılır: Hâlâ borçlu olunan bir kuzu vardır. İbrahim, o yeri gelecek zaman kipiyle bir vaatle adlandırır: "RAB'bin dağında görülecektir.")

FARKLI BAKIŞ AÇISI, AYNI SAHNE — odunu taşıyan oğul ve çarmıhı taşıyan Oğul

Yaratılış 22:6 Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshaka yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahime, «Baba!» dedi. İbrahim, «Evet, oğlum!» diye yanıtladı. İshak, «Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?» diye sordu.

İBRAHİM ODUNU OĞLU İSHAK'IN ÜZERİNE KOYDU → İKİSİ BİRLİKTE YÜRÜDÜLER.

Yuhanna 19:17 Askerler İsaya alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası -İbranicede Golgota-denilen yere çıktı.

HAÇINI YÜKLENEREK KAFATASI YERİ DENİLEN YERE ÇIKTI.

Yuhanna 19:18 Orada Onu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı.

ORADA O'NU ÇARMIHA GERDİLER + İSA ORTADAYDI.

(Kendi düşüncelerim: Bir baba, babanın sevdiği tek oğlu, bir tepe, oğlunun sırtına yüklenen odun ve o odunun altında yürüyerek tepeye çıkan oğul. Bu sahne Kutsal Kitap'ta iki kez yaşandı. Birincisinde, Yaratılış 22'de, Tanrı bıçağı durdurdu. Tanrı oğlun yerine geçecek bir koç koydu. İkincisinde, çarmıhta, kimse ölümü durdurmadi. Bu kez, Oğul kendisi vekil oldu. İki sahne arasındaki bir farkı daha fark edin. İshak, "kuzu nerede?" diye sordu. O gün İshak'ın sorusuna bir yanıt yoktu. Yanıt daha sonra, Şeria Irmağı'nda, Yahya'dan geldi. Yahya, kendisine doğru yürüyen bir adamı işaret etti.)

C5. Yuhanna 1:29 Yahya ertesi gün İsanın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: «İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!

«İŞTE, DÜNYANIN GÜNAHINI ORTADAN KALDIRAN TANRI KUZUSU.

C6. Yaratılış 22:2 Tanrı, «İshakı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git» dedi, «Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun.»

Yuhanna 3:16 «Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlunu verdi. Öyle ki, Ona iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. **[G3439 monogenes ■]**

SEVDİĞİN BİRİCİK OĞLUN → BİRİCİK OĞLUNU VERDİ.

C7. İbraniler 11:17 İbrahim sınandığı zaman imanla İshakı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi. (18) Oysa Tanrı ona, «Senin soyun İshakla sürecek» demişti. (19) İbrahim Tanrının ölümleri bile diriltebileceğini düşündü; nitekim İshakı simgesel şekilde ölümünden geri aldı.

BİRİCİK OĞLUNU SUNDU → TANRI'NIN ONU ÖLÜLER ARASINDAN BİLE DİRİLTEBİLECEĞİNİ DÜŞÜNEREK.

(Kişisel düşüncelerim: İbraniler kitabının yazarı, İshak için kullandığı aynı Yunanca kelimeyi Yuhanna'nın İsa için kullandığı kelimeyle aynı şekilde kullanır. Bu kelime "biricik oğul," monogenes (G3439) kelimesidir. İbraniler'in yazarı bize İbrahim'in dağa çıkarken ne düşündüğünü anlatır: İbrahim, Tanrı'nın çocuğu ölümünden diriltebileceğini düşünüyordu. İbrahim, tepenin altındaki gençlere şöyle dedi: "Ben ve oğlan şu tarafa gidip tapınacağız, sonra yanınıza döneceğiz." İbrahim, İshak ile birlikte dağdan geri yürüyerek ineceğini bekliyordu. İbraniler'in yazarı, İbrahim'in İshak'ı geri aldığını "bir örnek olarak" söyler. Buradaki örnek, bir resim veya bir simge anlamına gelir. Buyruktan üç gün sonra, ölmüş kadar sayılan bir oğul diri olarak geri geldi.)

YER HAKKINDA BİR NOT — destekleyici bir not, ayetlerin açıkça öne sürdüğü bir iddia değil

2. Tarihler 3:1 Süleyman bundan sonra RABbin Yeruşalimde babası Davuta görüldüğü Moriya Dağında RABbin Tapınağını yaptırmaya başladı. Yevuslu Ornanın olan bu harman yerini Davut sağlamıştı.

SÜLEYMAN, YERUŞALİM'DE MORİYA DAĞI'NDA RAB'BİN EVİNİ YAPMAYA BAŞLADI.

[AYETLER BİRLEŞTİRİLMİŞTİR — HİÇBİR TEK AYET BUNU TEK BAŞINA SÖYLEMEZ]

(Kişisel düşüncelerim: Yaratılış 22:2, Tanrı'nın İbrahim'i gönderdiği yeri Moriya diyarı olarak adlandırır. 2. Tarihler 3:1, Süleyman'ın tapınağı inşa ettiği yeri Yeruşalim'deki Moriya dağı olarak adlandırır. İshak'ın neredeyse kurban edildiği dağ ile sonraki her tapınak kurbanının sunulduğu dağ böylece aynı adı taşımaktadır. Yeruşalim aynı zamanda askerlerin İsa'yı şehir surunun dışında çarmıha gerdığı şehirdir. Yalnızca ayetlerin söylediğini ifade edin. Ayetler, Golgota'nın Moriya ile aynı kaya olduğunu söylemez. Ayetler, aynı adı, aynı tepeler sırasını ve aynı şehri söyler. İbrahim'in kendi sözleri şöyleydi: "RAB'bin dağında görülecektir." İbrahim bu sözleri gelecek zaman kipinde söylemiştir.)

D. ACI ÇEKEN KUL — HENÜZ ÇARMIHLAR YOKKEN ÇARMIHI TASVİR EDEN BÖLÜM

D1. Yeşaya 52:13 Bakın, kulum başarılı olacak; 2 Üstün olacak, el üstünde tutulup alabildiğine yüceltilecek. (14) Birçokları onun karşısında dehşete düşüyor; 2 Biçimi, görünüşü öyle bozuldu ki, 2 İnsana benzer yanı kalmadı; (15) Pek çok ulus ona şaşacak, 2 Onun önünde kralların ağızları kapanacak. 2 Çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görecek, 2 Duymadıklarını anlayacaklar.

GÖRÜNÜŞÜ HERHANGİ BİR İNSANDAN DAHA ÇOK BOZULMUŞTU → BÖYLECE O, BİRÇOK MİLLETİN ÜZERİNE SERPECEK.

D2. Yeşaya 53:1 Verdiğimiz habere kim inandı? 2 RABbin gücü kime açıklandı? (2) O RABbin önünde bir fidan gibi, 2 Kurak yerdeki kök gibi büyüdü. 2 Bakılacak biçimden, güzellikten yoksundu. 2 Gönlümüzü çeken bir görünüşü de yoktu.

VERDİĞİMİZ HABERE KİM INANDI? → 2 GÖNLÜMÜZÜ ÇEKEN BİR GÖRÜNÜŞÜ DE YOKTU.

D3. Yeşaya 53:3 İnsanlarca hor görüldü, 2 Yapayalnız bırakıldı. 2 Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı. 2 İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü, 2 Ona değer vermedik.

2 YAPAYALNIZ BIRAKILDI. 2 ACILAR ADAMIYDI → 2 İNSANLARIN YÜZ ÇEVİRDİĞİ BİRİ GİBİ HOR GÖRÜLDÜ, 2 ONA DEĞER VERMEDİK.

D4. Yeşaya 53:4 Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, 2 Acılarımızı o yükledi. 2 Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını, 2 Vurulup ezildiğini sandık. (5) Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni değişti, 2 Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. 2 Esenliğimiz için gerekli olan ceza 2 Ona verildi. 2 Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.

O, BİZİM İSYANLARIMIZ İÇİN YARALANDI + BİZİM SUÇLARIMIZ İÇİN EZİLDİ → ONUN YARALARIYLA BİZ ŞİFA BULDUK.

D5. Yeşaya 53:6 Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, 2 Her birimiz kendi yoluna döndü. 2 Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.

HEPİMİZ KOYUN GİBİ YOLDAN SAPMIŞTIK → 2 YİNE DE RAB HEPİMİZİN CEZASINI ONA YÜKLEDİ.

D6. Yeşaya 53:7 O baskı görüp eziyet çektiyse de 2 Ağzını açmadı. 2 Kesime götürülen kuzu gibi, 2 Kırkıcılar önünde sessizce duran koyun gibi 2 Açmadı ağzını.

O, KESİME GÖTÜRÜLEN KUZU GİBİDİR → AĞZINI AÇMAZ.

D7. Yeşaya 53:8 Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü. 2 Halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden 2 Yaşayanlar diyarından atıldı. 2 Onun kuşağından bunu düşünen oldu mu?

O DİRİLERİN DİYARINDAN KESİLİP ATILDI → ÇÜNKÜ HALKIMIN İSYANI YÜZÜNDEN VURULDU.

D8. Yeşaya 53:9 Şiddete başvurmadağı, 2 Ağzından hileli söz çıkmadağı halde, 2 Ona kötülerin yanında bir mezar verildi, 2 Ama öldüğünde zenginin yanındaydı.

KÖTÜLERLE BİRLİKTE MEZARA KONDU + ÖLÜMÜNDE ZENGİNLE BİRLİKTEYDİ → OYSA ZULÜM YAPMAMIŞTI.

D9. Yeşaya 53:10 Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü, 2 Acı çekmesini istedi. 2 Canını suç sunusu olarak sunarsa 2 Soyundan gelenleri görecektir ve günleri uzayacak. 2 RABbin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek.

CANINI GÜNAH İÇİN SUNU KILDIĞINDA → SOYUNU GÖRECEK, GÜNLERİNİ UZATACAK.

D10. Yeşaya 53:11 Canını feda ettiği için 2 Gördükleriyle hoşnut olacak. 2 RABbin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarını aklayacak. 2 Çünkü onların suçlarını o üstlendi. (12) Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim, 2 Ganimeti güçlülerle paylaşacak. 2 Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı. 2 Pek çoklarının günahını o üzerine aldı, 2 Başkaldıranlar için de yalvardı.

2 ÇÜNKÜ CANINI FEDA ETTİ + BAŞKALDIRANLARLA BİR SAYILDI → 2 PEK ÇOKLARININ GÜNAHINI O ÜZERİNE ALDI, 2 BAŞKALDIRANLAR İÇİN DE YALVARDI.

(Kişisel düşüncelerim: Yeşaya 53:9'u ve ardından tekrar Yeşaya 53:10'u sırasıyla okuyun. Birincisi, kulun ÖLDÜĞÜNÜ ve zengin bir adamın mezarına gömüldüğünü söyler. İkincisi, kulun canı günah için bir sunu yapıldıktan sonra, kulun soyunu GÖRECEĞİNİ ve günlerini UZATACAĞINI söyler. Bu iki ifade, ölü kalan bir adam için aynı anda doğru olamaz. Diriliş, gerçekleşmesinden yedi yüz yıl önce, Yeşaya'nın bu bölümüne yazılmıştır.)

FARKLI BAKIŞ AÇISI, AYNI SAHNE — peygamberin sayfası ve arabada onu yüksek sesle okuyan bir adam

Elçilerin İşleri 8:32 Kutsal Yazılardan okuduğu bölüm şuydu: «Koyun gibi kesime götürüldü; Kırkıcının önünde kuzu nasıl ses çıkarmazsa, O da öylece ağzını açmadı. (33) Aşağılandığında adalet Ondan esirgendi. Onun soyunu kim anacak? Çünkü yeryüzündeki yaşamına son verildi.» (34) Hadım Filipusa, «Lütfen açıkla mısın, peygamber kimden söz ediyor, kendisinden mi, bir başkasından mı?» diye sordu. (35) Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazıların bu bölümünden başlayarak ona İsa ile ilgili Müjdeyi bildirdi.

PEYGAMBER BUNU KİM İÇİN SÖYLÜYOR? → FİLİPUS AYNI YAZIDAN BAŞLAYARAK ONA İSA'YI MÜJDELEDİ.

(Kişisel düşüncelerim: Bu, cevabı hiç duymamış bir adam tarafından yüksek sesle sorulan dürüst bir sorudur. Soru şudur: peygamber kimden bahsediyor? Cevap, Filipus'un kişisel görüşü değildir. Filipus, Yeşaya 53'teki tam o ayetten başladı.)

Filipus, o ayetten yola çıkarak İsa'yı vazetti. Elçilerin Yeşaya 53'ü kendi okuyuşları bizim için yazılmıştır. Kimsenin elçilerin Yeşaya 53'ü okuyuşu hakkında tahmin yürütmesine gerek yoktur.)

E. İMMANUEL — BİZİMLE OLAN TANRI, DOĞAN ÇOCUK VE VERİLEN OĞUL

E1. Yeşaya 7:14 Bundan ötürü Rabbin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmmanuel koyacak. **[H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]**

BUNDAN ÖTÜRÜ RABBIN KENDİSİ SIZE BİR BELİRTİ VERECEK → İŞTE, KIZ GEBE KALIP BİR OĞUL DOĞURACAK; ADINI İMMANUEL KOYACAK.

E2. Yeşaya 9:6 Çünkü bize bir çocuk doğacak, 2 Bize bir oğul verilecek. 2 Yönetim onun omuzlarında olacak. 2 Onun adı Harika Öğütçüfı, Güçlü Tanrı, 2 Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak. **[H6382 pele ■]** (7) Davutun tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. 2 Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. 2 Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracak 2 Ve sonsuza dek sürdürececek. 2 Her Şey e Egemen RABbin gayreti bunu sağlayacak.

BİR ÇOCUK DOĞDU + BİR OĞUL VERİLDİ → ADI HARİKA, MUŞİR, GÜÇLÜ TANRI, EBEDİYET BABASI DENİLECEKTİR → ONUN EGEMENLİĞİNİN ÇOĞALMASININ VE ESENLİĞİNİN SONU OLMAYACAKTIR.

(Kişisel düşüncelerim: Yeşaya 9:6'daki iki fiilin sırasına bakın. Bu iki fiil aynı fiil değildir. Bu iki fiilin bu sırada olması tesadüf değildir. Bir çocuk DOĞDU. Bir oğul VERİLDİ. Doğmak, çocuğun dünyaya nasıl geldiğini tanımlar. Verilmek, zaten var olan bir Oğul'a ne olduğunu tanımlar. Şimdi bu çocuğa verilen isimleri düşünün. Yeşaya 9:6 çocuğun kudretli Tanrı'ya benzeyeceğini söylemiyor. Yeşaya 9:6 "onun ismi Kudretli Tanrı olarak çağrılacak" diyor. Listedeki ilk isim, Harika, pele'dir (H6382). Pele, Hakimler 13'te Manoah'ın bir isim istediğinde ve alamadığında aldığı cevapla aynı kökü paylaşır. Yeşaya 9:6'da ise isim verilmiştir.)

E3. Yeşaya 9:2 Karanlıkta yürüyen halk 2 Büyük bir ışık görecek; 2 Ölümün gölgelediği diyarda 2 Yaşayanların üzerine ışık parlayacak.

KARANLIKTAKİ YÜRÜYEN HALK 2 BÜYÜK BİR IŞIK GÖRECEK.

E4. Mika 5:2 Ama sen, ey Beytlehem Efrata, 2 Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, 2 İsraili benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. 2 Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır. **2 İSRAİLİ BENİM ADIMA YÖNETECEK OLAN SENDEN ÇIKACAK → 2 ONUN KÖKENİ ÖNCESİZLİĞE, ZAMANIN BAŞLANGICINA DAYANIR.**

(Kişisel düşüncelerim: Mika 5:2'deki tek bir cümle bu çalışmanın her iki ucunu da elinde tutar. Bu hükümdar küçük bir kasabadan ÇIKAR. Küçük bir kasabadan çıkmak, bir insanın yürüyerek gidebileceği bir yerde bir başlangıçtır. Bu hükümdarın ÇIKIŞLARI ise eski zamanlardan, ezelden beridir. Ezelden beri olan çıkışlar hiçbir şekilde bir başlangıç değildir. Mika her iki gerçeği de aynı cümlede belirtir. Mika bu gerçeklerden hiçbirini yumuşatmaz.)

F. KADININ ZÜRRİYETİ VE BAKİRE — İLK VAAT VE GERÇEKLEŞMESİ

F1. Yaratılış 3:15 Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu 2 Birbirinize düşman edeceğim. 2 Onun soyu senin başını ezecek, 2 Sen onun topuğuna saldıracaksın.»

SENİN SOYUNLA KADININ SOYU ARASINA → O SENİN BAŞINI EZECEK, SEN ONUN TOPUĞUNA SALDIRACAKSIN.

(Kişisel düşüncelerim: Tanrı, Yaratılış 3:15'i, günahın dünyaya girdiği anda, bahçede yılanla söyledi. Yaratılış 3:15, tüm Kutsal Kitap boyunca bir kurtarıcının ilk vaadidir. Bu ayette kimin soyundan söz edildiğine dikkat edin. Kutsal Yazıların geri kalanında soy zinciri erkekler üzerinden izlenir. Örnekler İbrahim'in soyu ve Davut'un soyudur. Burada, yalnızca bir kez, en başlangıçta, adı geçen soy KADIN'ın soyudur. Ayrıca bu ayetteki, aynı büyüklükte olmayan iki yaraya da dikkat edin. Kadının soyunun topuğu ezilir. Yılanın başı ise parçalanır.)

F2. Galatyalılar 4:4 ➤ *read this in your Bible*

TANRI OĞLUNU GÖNDERDİ, KADINDAN DOĞMUŞ OLARAK → YASA ALTINDA OLANLARI FİDYEYLE KURTARMAK İÇİN.

(Kişisel düşüncelerim: Galatyalılar 4:4, Tanrı'nın Oğlu'nu GÖNDERDİĞİNİ söyler. Galatyalılar 4:4 daha sonra Oğul'un BİR KADINDAN DOĞDUĞUNU söyler. Gönderilme, cümlede önce anılır. Doğum, cümlede ikinci olarak anılır. Bu sıra önemlidir. Bir kişi, zaten var olmadığı bir yerden gönderilemez.)

FARKLI BAKIŞ AÇISI, AYNİ SAHNE — vadedilen işaret ve verilen işaret

Yeşaya 7:14 Bundan ötürü Rabbin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak.

İŞTE, KIZ GEBE KALIP BİR OĞUL DOĞURACAK; ADINI İMMANUEL KOYACAK.

Matta 1:18 İsa Mesihin doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'a nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruhtan gebe olduğu anlaşıldı. (19) Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi. (20) Ama böyle düşünmesi üzerine Rabbin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: «Davut oğlu Yusuf, Meryemi kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruhtandır. (21) Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak.» (22) Bütün bunlar, Rabbin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: (23) «İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar.» İmmanuel, Tanrı bizimle demektir.

ADINI İSA KOYACAKSIN: ÇÜNKÜ O, KENDİ HALKINI GÜNAHLARINDAN KURTARACAKTIR → ONUN ADINI İMMANUEL KOYACAKLAR Kİ, TERCÜMESİ, TANRI BİZİMLEDİR DEMEKTİR.

(Kişisel düşüncelerim: Bu iki anlatım arasındaki fark, öğretinin kendisidir. İşaya 7:14 O'nun adını İmmanuel koyacağını söyler. Matta 1:23 ise ONLAR'ın çocuğun adını Emmanuel koyacağını söyler. İşaya'nın anlatımında bir anne bebeğine isim verir. Matta'nın anlatımında herkes İsa'ya isim verir. Matta ayrıca hiçbir okuyucunun tahmin etmek zorunda kalmayacağı bir şey yapar. Matta durur ve ismi okuyucu için, Matta İncili metninin içinde çevirir. Hiçbir yüzyılda hiçbir okuyucu Emmanuel isminin ne anlama geldiğini kaçırılmaz. Emmanuel, Tanrı bizimledir demektir. Matta ayrıca İsa'nın doğumunun kendisine sadece İşaya'nın peygamberliğini hatırlattığını söylemez. Matta, bütün bunların İşaya'nın peygamberliği YERİNE GELSİN diye YAPILDIĞINI söyler.)

F3. Luka 1:31 Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. (32) O büyük olacak, kendisine «Yüceler Yücesinin Oğlu» denecek. Rab Tanrı Ona, atası Davutun tahtını verecek. (33) O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.» (34) Meryem meleğe, «Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki» dedi. (35) Melek ona şöyle yanıt verdi: «Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesinin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.

BU NASIL OLACAK? ÇÜNKÜ BEN ERKEK BİLMEM → SENDEN DOĞACAK OLAN MUKADDES ŞEYE DE ALLAH'IN OĞLU DENİLECEKTİR.

(Kişisel düşüncelerim: Meryem'in Luka 1:34'teki sorusu makul bir sorudur ve insanlar bugün de bunu sormaya devam ediyor. Ona verilen cevap bir tartışma değildir. Bu, Tanrı'nın yapmak üzere olduğu şeyin bir bildirisi. Luka 1:32'de adı geçen tahta dikkat edin: "babası Davut'un tahtı." Bu, Yeşaya 9:7'nin çocuğun üzerinde oturacağını söylediği tahtın aynısıdır ve Mezmur 110'un hakkında yazıldığı kraliyet hanesinin aynısıdır.)

G. BEDEN OLAN SÖZ — VE BİR KİŞİ O'NU GERÇEKTEN NASIL BULUR

G1. Yuhanna 1:1 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrıyla birlikteydi ve Söz Tanrıydı. **[G3056 logos ■]** (2) Başlangıçta O, Tanrıyla birlikteydi. (3) Her şey Onun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey Onsuz olmadı. (4) Yaşam Ondaydı ve yaşam insanların ışığıydı.

BAŞLANGIÇTA SÖZ VARDI + SÖZ TANRI'YLA BİRLİKTEYDİ + SÖZ TANRI'YDI → HER ŞEY ONUN ARACILIĞIYLA YARATILDI.

(Kişisel düşüncelerim: Yuhanna 1:1, tek bir ayette üç ifade sunar. Bu üç ifadenin her biri gereklidir. Birinci ifade "Söz başlangıçta vardı"dır. İnsan bedenini almadan önce Tanrı'nın Oğlu'na verilen bir unvan olan Söz'ün bir başlangıç noktası yoktu. İkinci ifade "Söz Tanrı ile beraberdi"dir. Söz, sadece Baba Tanrı için başka bir isim değildir, çünkü bir kişi kendisiyle beraber olamaz. Üçüncü ifade "Söz Tanrı idi"dir. Söz, Tanrı'nın yanında duran daha aşağı bir varlık değildir. Bu üç ifadeden herhangi birinin çıkarılması, Yuhanna'nın yazdığı cümleden farklı bir cümle ortaya çıkarır.)

G2. Yuhanna 1:14 Söz, insan olup aramızda yaşadı. Onun yüceliğini -Babadan gelen, lütuf ve gerçeğe dolu biricik Oğulun yüceliğini- gördük. **[G4637 skenoo ■]**

KELÂM BEDEN OLDU + ARAMIZDA SÂKİN OLDU → ONUN İZZETİNİ, BABADAN OLAN BİRİCİK OĞLUN İZZETİNİ GÖRDÜK.

FARKLI BAKIŞ AÇISI, AYNI SAHNE — çöldeki çadır ve bir beden'in çadırı

Mısır'dan Çıkış 25:8 «Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar.

BANA BİR TAPINAK YAPSINLAR → Kİ ARALARINDA OTURAYIM.

Yuhanna 1:14 Söz, insan olup aramızda yaşadı. Onun yüceliğini -Babadan gelen, lütuf ve gerçeğe dolu biricik Oğulun yüceliğini- gördük.

SÖZ BEDEN OLDU + ARAMIZDA SAKİN OLDU.

(Kişisel düşüncelerim: Yuhanna'nın Yuhanna 1:14'te "içimizde yaşadı" için kullandığı Yunanca kelime skenoo'dur (G4637). Skenoo, bir çadır kurmak ve o çadırdaki yaşamak anlamına gelir. Eski zamanlarda Tanrı, İsrail halkına, kendisi aralarında yaşayabilsin diye bir çadır yapmalarını söyledi ve onlar bu çadırı derilerden, tahtadan ve altından yaptılar (Çıkış 25:8). Yuhanna 1:14'te aynı tablo yeniden karşımıza çıkar, fakat bu kez çadır bir insan bedenidir. Çöldeki çadır, Yuhanna'nın anlattığı gerçeğin erken bir tasviriydi ve İsa Mesih'in bedenine işaret ediyordu. Yeni Antlaşma, o çadırı, ancak gölgenin neye işaret ettiğini açıkladıktan sonra, İsa Mesih'e işaret eden bir tasvir, bir gölge olarak tanımlar. Yuhanna, bunu Yuhanna 1:14'te açıkça belirtir.)

G3. Koloseliler 1:15 Görünmez Tanrının görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı Odur. (16) Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey -tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümler- Onda yaratıldı. Her şey Onun aracılığıyla ve Onun için yaratıldı. (17) Her şeyden önce var olan Odur ve her şey varlığını Onda sürdürmektedir.

HER ŞEY ONUN ARACILIĞIYLA YARATILDI + O HER ŞEYDEN ÖNCE VARDIR → HER ŞEY ONDA VARLIĞINI SÜRDÜRÜR.

G4. Koloseliler 2:9 Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesihte bulunuyor. (10) Siz de her yönetim ve hükümler başı olan Mesihte doluluğa kavuştunuz.

TANRILIĞIN BÜTÜN DOLULUĞU BEDENSEL OLARAK ONDA OTURUR → SİZ ONDA TAMAMLANMIŞSINIZ.

G5. O'NU NASIL BULURSUN — BAKMAMIZ GEREKEN YERİ BİZE SÖYLEDİ

Yuhanna 5:39 Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır! (40) Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.

KUTSAL YAZILARI ARAŞTIRIYORSUNUZ → BANA TANIKLIK EDEN DE BU YAZILARDIR.

(Kişisel düşüncelerim: İsa bunu Yuhanna 5:39-40'ta, o zaman yaşayan hemen hemen herkesten daha iyi Kutsal Yazıları bilen adamlara söyledi. Onları ezbere okuyabilirlerdi. İsa onlara, ezberledikleri Kutsal Yazıların bütününe kendisine işaret ettiğini ve buna rağmen hayat bulmak için kendisine gelmek istemediklerini söyledi. Kutsal Yazıların sözlerini bilmek, o sözlerin kendisinden bahsettiği kişiyi tanımakla aynı şey değildir. Hayatı aramak için başka hiçbir yer yoktur. İsa, "duygularınızı araştırın" demedi. "Kutsal Yazıları araştırın" dedi.)

G6. Luka 24:25 İsa onlara, «Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler! (26) Mesihin bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?» dedi. (27) Sonra Musanın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazıların hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.

SONRA MUSANIN VE BÜTÜN PEYGAMBERLERİN YAZILARINDAN BAŞLAYARAK → KUTSAL YAZILARIN HEPSİNDE KENDİSİYLE İLGİLİ OLANLARI ONLARA AÇIKLADI.

G7. Luka 24:32 Onlar birbirine, «Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazıları bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?» dediler.

O YOLDA BİZİMLE KONUŞUP KUTSAL YAZILARI AÇARKEN, YÜREĞİMİZ İÇİMİZDE YANMIYOR MUYDU?

G8. Luka 24:44 Sonra onlara şöyle dedi: «Daha sizlerle birlikteyken, «Musanın Yasasında, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlarda benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir» demiştim.» (45) Bundan sonra Kutsal Yazıları anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.

BENİM HAKKIMDA MUSA'NIN ŞERİATINDA, PEYGAMBERLERDE VE MEZMURLARDA YAZILMIŞ OLAN HER ŞEYİN YERİNE GELMESİ GEREKTİR → O ZAMAN ONLARIN ANLAYIŞINI AÇTI.

(Kişisel düşüncelerim: Luka 24:44-45, bu çalışmanın sorduğu soruya cevap verir. Bu cevap, İsa mezardan dirildikten sonra İsa'nın ağzından çıkar. İsa, Eski Ahit'in üç bölümünü adlandırdı: Musa'nın kanunu, peygamberler ve mezmurlar. Bu üç bölüm birlikte Eski Ahit'in tamamını oluşturur. İsa, Eski Ahit'in tamamında kendisiyle ilgili şeyler bulunduğunu söyledi. İsa, Eski Ahit'in yalnızca bir kısmında kendisiyle ilgili şeyler bulunduğunu söylemedi. İsa daha sonra öğrenciler için iki ayrı şey yaptı. İsa öğrencilere KUTSAL YAZILARI açtı. İsa öğrencilerin ANLAYIŞINI açtı. Bir insanın bu iki şeye de ihtiyacı vardır. Bir insan, tüm Kutsal Kitab'ı elinde tutabilir ve yine de Kutsal Kitap'ta İsa'yı görmek için İsa'nın o kişinin gözlerini

açmasına ihtiyaç duyabilir. Kutsal Kitab'ı okuyun. İsa'dan Kutsal Kitab'ı size açmasını isteyin. Kutsal Kitab'ı okumaya devam edin.)

G9. 1. Yuhanna 1:1 Yaşam Sözüyle ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, seyredip ellerimizle dokunduğumuzu duyuruyoruz. (2) Yaşam açıkça göründü, Onu gördük ve Ona tanıklık ediyoruz. Babayla birlikte olup bize görünmüş olan sonsuz Yaşamı size duyuruyoruz. (3) Evet, sizin de bizlerle paydaşlığınız olsun diye gördüğümüzü, işittiğimizi size duyuruyoruz. Bizim paydaşlığımız da Babayla ve Oğlu İsa Mesihledir.

İŞİTTİK + GÖZLERİMİZLE GÖRDÜK + SEYREDİP BAKTIK + ELLERİMİZLE DOKUNDUK → BABA İLE BİRLİKTE OLAN VE BİZE AÇIKLANMIŞ OLAN O SONSUZ YAŞAM.

(Kendi düşüncelerim: Yahya, 1. Yuhanna 1:1'de duyuları kasıtlı olarak sıralar: işitilen, görülen, dikkatle bakılan ve ellerimizle dokunulan. Yahya bir duyguyu veya bir düşünceyi tarif etmiyor. Yahya, birlikte yemek yediği bir kişiyi tarif ediyor. Aynı cümlede, Yahya bu kişiye "Baba ile birlikte olan o sonsuz yaşam" diyor. Elçilerin elleriyle dokunduğu kişi, başlangıçtan önce Baba ile birlikte olan aynı kişidir. 1. Yuhanna 1:1-3'ün bütün iddiası budur. Yahya, bu iddianın bir kuramcısı değil, bir tanığı olduğunu belirtir.)

H. ÖLÜM NEDEN BÖYLE OLMALIYDI — TANRI'YA GERİ DÖNÜŞ KÖPRÜSÜ

H1. SORUN, AÇIKÇA İFADE EDİLDİ

Yeşaya 59:2 Ama suçlarınız sizi Tanrınızdan ayırdı. 2 Günahlarınızdan ötürü Onun yüzünü göremez, 2 Sesinizi işittiremez oldunuz.

AMA SUÇLARINIZ SIZI TANRINIZDAN AYIRDI.

Romalılar 3:23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrının yüceliğinden yoksun kaldı.

ÇÜNKÜ HERKES GÜNAH İŞLEDİ VE TANRININ YÜCELİĞİNDEN YOKSUN KALDI.

H2. NEDEN KAN, DAHA KOLAY BİR ŞEY DEĞİL

İbraniler 9:22 Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz. **[G859 aphasis ■]**

KAN DÖKÜLMEDEN BAĞIŞLAMA OLMAZ.

Levililer 17:11 Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günden bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır.

ÇÜNKÜ CANLILARA YAŞAM VEREN KANDIR → KAN YAŞAM KARŞILIĞI GÜNAH BAĞIŞLATIR.

İbraniler 10:4 Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz.

ÇÜNKÜ BOĞALARLA TEKELERİN KANI GÜNAHLARI ORTADAN KALDIRAMAZ.

(Kişisel düşüncelerim: Bu üç ayeti yan yana koyduğunuzda, tüm eski kurban sisteminin kendisi açıklanır. Hayat kandadır. Günahın bedeli bir hayattır. Eski zamanlarda hayvan kurbanları, yüzlerce yıl boyunca gün be gün kefareti (günah için geçici bir örtü sağlayan ve kişinin Tanrı önündeki durumunu geri getiren bir kefareti) sağlamıştır. İbraniler, hayvan kurbanlarının günahı asla ortadan kaldıramayacağını açıkça belirtir. O zaman bütün o kurbanlar neye yaradı? Onlar günah borcunu görünür biçimde ödenmemiş tuttular. Bir hayatın borçlu olduğunun uzun, tekrarlanan, günlük bir hatırlatıcısıydılar ve günah borcunu tümüyle ödeyebilecek o tek ölüme kadar bu hatırlatıcıyı yerinde tuttular.)

H3. NE KADAR AŞAĞI İNDİ

Filipililer 2:5 ↗ *read this in your Bible*

TANRI ÖZÜNDE OLDUĞU HALDE → KUL ÖZÜNÜ ALDI → ÖLÜME, ÇARMIH ÜZERİNDEKİ ÖLÜME DEK İTAAT ETTİ.

(Kişisel düşüncelerim: Filipililer 2:6-8'deki alçalma sırasına dikkat edin. İsa Tanrı formundaydı. İsa itibarından boşaltıldı. İsa bir kul formunu aldı. İsa insanlara benzer bir hal aldı. İsa alçakgönüllü oldu. İsa itaatkâr oldu. İsa öldü. Pavlus daha sonra cümlelerin kesinlikle ihtiyaç duymadığı iki kelime daha ekledi: "hatta çarmıh ölümüne kadar." Pavlus için sadece İsa'nın öldüğünü belirtmek yeterli değildi. İsa'nın ölümünün özel şekli Pavlus'un vurgulamak istediği noktanın bir parçasıdır.)

H4. ONA GERÇEKTEN NEYE MAL OLDUĞU — ÖNCEDEN SÖYLENDİ VE SONRA YİNE SÖYLENDİ

Yeşaya 50:6 Bana vuranlara sırtımı açtım, 2 Yanaklarımı uzattım sakalımı yolanlara. 2 Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim.

BANA VURANLARA SIRTIMI AÇTIM → 2 AŞAĞILAMALARDAN, TÜKÜRÜKTEN YÜZÜMÜ GIZLEMEDİM.

Mezmurlar 22:16 Köpekler kuşatıyor beni, 2 Kötüler sürüsü çevremi sarıyor, 2 Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar. (17) Bütün kemiklerimi sayar oldum, 2 Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar. (18) Giysilerimi aralarında paylaşıyor, 2 Elbisem için kura çekiyorlar.

ELLERİMİ VE AYAKLARIMI DELDİLER → GİYSİLERİMİ ARALARINDA PAYLAŞTILAR, KAFTANIM İÇİN KURA ÇEKTİLER.

Matta 27:35 Askerler Onu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.
ONU ÇARMIHA GERDİLER VE KUR'A ÇEKEREK GİYSİLERİNİ PAYLAŞTILAR → BÖYLECE YAZILAN YERİNE GELSİN DİYE.

Yuhanna 19:34 Ama askerlerden biri Onun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı.
BİR MIZRAK ONUN BÖĞRÜNÜ DELDİ → HEMEN KAN VE SU AKTI.

(Kişisel düşüncelerim: Davut, Mezmur 22'de delinmiş eller ve ayaklardan söz etti. Davut, Mezmur 22'de askerlerin giysileri paylaştığından söz etti. Davut bunu, İsrail'de henüz kimsenin bir çarmıha gerilmeyi görmediği, bin yıl önce yazdı. Davut kendi başına gelen bir şeyi anlatmıyordu. Matta ise yüzyıllar sonra, İsa'nın çarmıha gerilmesinden sonra yazdı. Matta, askerlerin tam olarak Mezmur 22'de anlatıldığı gibi davrandığını kayda geçirir. Matta, askerlerin bunu neden yaptığını belirtir: "yerine gelsin diye." İki anlatımı birlikte okuyun. Davut kendi anlatımını, çarmıha gerilmenin gerçekleşeceğini bilme imkânı olmadan, geleceğe bakarak yazdı. Matta ise kendi anlatımını, çarmıha gerilmenin gerçekleştiğini inkâr etme imkânı olmadan, geriye, çarmıha gerilmeye bakarak yazdı.)

H5. ÖLÜM NEYİN İÇİNDİ — BİR TRAJEDİ DEĞİL, BİR KÖPRÜ

Romalılar 5:8 Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.

[G2644 katallasso ■] (9) Böylece şimdi Onun kanıyla aklandığımıza göre, Onun aracılığıyla Tanrının gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. (10) Çünkü biz Tanrının düşmanlarıyken Oğlunun ölümü sayesinde Onunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlunun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.

BİZ DAHA GÜNAHKÂRKEN MESİH BİZİM İÇİN ÖLDÜ → OĞLUNUN ÖLÜMÜ ARACILIĞIYLA TANRI İLE BARIŞTIRILDIK.

2. Korintliler 5:18 Bunların hepsi Tanrıdandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırma görevini verdi. **[G2643 katallage ■]** (19) Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti. (20) Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih'in adına elçilik ediyor, Onun adına yalvarıyoruz: Tanrıyla barışın. (21) Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

TANRI, MESİH'TE DÜNYAYI KENDİSİYLE BARIŞTIRIYORDU → GÜNAH NEDİR BİLMEYEN MESİH'İ BİZİM İÇİN GÜNAH YAPTI.

1. Timoteos 2:5 ↗ *read this in your Bible*

BİR TANRI + TANRI İLE İNSANLAR ARASINDA BİR ARACI, İNSAN MESİH İSA.

(Kişisel düşüncelerim: Bir aracı (ayrılmış iki tarafın arasında durup onları yeniden bir araya getiren kişi) her iki tarafa da tamamen ait olmalıdır; yoksa aracı olarak hizmet edemez. 1. Timoteos 2:5'in aracının kim olduğunu söylediğine bakın: "İnsan olan Mesih İsa." O bir insan olmak zorundadır; yoksa insanların durduğu yerde duramaz ve insani bir ölümle ölemez. Şimdi 2. Korintliler 5:19'un o ölümün içinde neyin doğru olduğunu söylediğine bakın: "Tanrı Mesih'teydi." Ve O, Tanrı olmak zorundadır; yoksa O'nun ölümü sadece ölen bir insan daha olur ve kimse için kurtuluş (günahtan ve günahın cezasından kurtuluş) sağlamaz. Bu yüzden "İsa kimdir" sorusunun cevabı yalnızca ilahiyatçılara özgü ikincil bir soru değildir. Kurtuluşun tüm doktrini buna bağlıdır.)

H6. DİREKTEKİ YILAN — KENDİSİNE UYGULADIĞI ESKİ BİR RESİM

Çölde Sayım 21:8 RAB Musaya, «Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan herkes ona bakınca yaşayacaktır» dedi. (9) Böylece Musa tunç bir yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan tarafından ısırılan kişiler tunç yılanı bakınca yaşadı.

ISIRILAN HERKES, ONA BAKTIĞI ZAMAN, YAŞAYACAKTIR.

FARKLI BAKIŞ AÇISI, AYNİ SAHNE — çöldeki direk ve tepedeki çarmıh

Yuhanna 3:14 Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlunun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. (15) Öyle ki, Ona iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun. (16) «Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlunu verdi. Öyle ki, Ona iman edenlerin hiçbir mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. (17) Tanrı, Oğlunu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya Onun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.

MUSA ÇÖLDE YILANI NASIL YUKARI KALDIRDIYSA, İNSANOĞLU DA ÖYLECE YUKARI KALDIRILMALIDIR → ONA İMAN EDEN HERKES HELAK OLMASIN.

(Kişisel düşüncelerim: Sayılar 21 ile Yuhanna 3 arasındaki bu bağlantı, bu çalışmanın uydurduğu bir bağlantı değildir. İsa bu bağlantıyı, kendi kimliği hakkında doğrudan ve açıkça dile getirmiştir. Çölde ölmekte olan insanlara kendilerini düzeltmeleri, cesur olmaları ya da bir çareyi hak etmeleri söylenmedi. Onlara, Tanrı'nın direğin üzerine kaldırdığı şeye BAKMALARI söylendi. Bakanlar yaşadı. Şimdi bu iki sahneyi bir arada tutun ve tuhaf olan kısmı fark edin. Direğin üzerine kaldırılan tunç yılan, ona bakan insanları öldürmekte olan şeyin ta kendisine benzer bir şekle sahipti. Pavlus, çarmıh hakkında benzer şekilde tuhaf bir gerçeği dile getirerek, İsa'nın günah bilmediği halde bizim için günah YAPILDIĞINI söyler (2. Korintliler 5:21). Çare, lanetle aynı şekilde kaldırıldı.)

I. BABA'NIN KENDİSİ OĞUL'A "TANRI" VE "RAB" DER

İ1. İbraniler 1:1 Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi. (2) Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğluyla bize seslenmiştir. (3) Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, Onun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözlerle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrının sağında oturdu.

BU SON GÜNLERDE BIZE OĞLU'NDA SÖYLEYİ + ONUN ARACILIĞIYLA DÜNYALARI DA YARATTI → O'NUN GÖRKEMİNİN PARILTISI VE O'NUN ÖZÜNÜN ÖZ GÖRÜNTÜSÜDÜR.

İ2. İbraniler 1:5 Çünkü Tanrı meleklerin herhangi birine, «Sen benim Oğlumsun, Bugün ben sana Baba oldum» Ya da, «Ben Ona Baba olacağım, O da bana Oğul olacak» **[G4416 prototokos ■]** (6) Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, «Tanrının bütün melekleri Ona tapınsın.»

ÇÜNKÜ TANRI MELEKLERİN HERHANGİ BİRİNE, «SEN BENİM OĞLUMSUN? → «TANRININ BÜTÜN MELEKLERİ ONA TAPINSIN.».

(Kişisel düşüncelerim: İbraniler kitabının bütün ilk bölümü tek bir uzun argüman ortaya koyar. Bu argüman, Oğul'un bir melek olmadığı ve hiçbir zaman melek olmadığıdır. Bu nokta, "RAB'bin meleği" adlı bir figür üzerinde daha önce pek çok sayfa harcamış olan bir çalışmada dikkate değerdir. İbranice malak kelimesi bir görevi/elçiliği adlandırır. Tanrı'nın kendi Oğlu, Eski Antlaşma'da zaman zaman bu görevi yerine getirdi. Ama İbraniler kitabının yazarı, kimsenin Oğul'u yaratılmış melekler arasında sınıflandırmasına izin vermez. Meleklerle Oğul'a tapınmaları söylenir.)

İ3. İbraniler 1:8 Ama Oğul için şöyle diyor: «Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır, Egemenliğinin asası adalet asasıdır. (9) Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin. Bunun için Tanrı, senin Tanrın, Seni sevinç yağıyla Arkadaşlarından daha çok meshetti.» (10) Yine diyor ki, «Ya Rab, başlangıçta Dünyanın temellerini sen attın. Gökler de senin ellerinin yapıtıdır. (11) Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. (12) Bir kaftan gibi düreceksin onları, Bir giysi gibi değiştirilecekler. Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek.»

AMA OĞUL İÇİN ŞÖYLE DER: EY TANRI, TAHTIN SONSUZLUKLAR BOYUNCA KALICIDIR → SEN, YA RAB, BAŞLANGIÇTA DÜNYANIN TEMELİNİ ATTIN.

(Kişisel düşüncelerim: İbraniler 1:8'in ilk beş kelimesini bir kez daha okuyun: "Fakat Oğul için şöyle der." Bu, İbraniler kitabının yazarının İsa hakkındaki kendi görüşü değildir. Baba Tanrı'nın Oğul'a doğrudan seslendiğini kayda geçirir. Baba, Oğul'u "Ey Tanrı" diye çağırır, sonra Oğul'u "Rab" diye çağırır, sonra da yeri ve gökleri yaratma işini Oğul'a atfeder. Eğer birisi, Oğul'un Kutsal Yazılar'da hiçbir zaman Tanrı diye çağrılmadığını ileri sürmek isterse, o kişi Baba'nın Oğul'u Tanrı diye çağırıldığı bu ayetle hesaplaşmak zorundadır.)

FARKLI BAKIŞ AÇISI, AYNI SAHNE — bir kral için yazılan bir ilahi ve Baba'nın onu Oğlu'na alıntılması

Mezmurlar 45:6 Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır, 2 Krallığının asası adalet asasıdır. da «Tanrının sana armağan ettiği krallık sonsuzluklar boyunca kalıcıdır». (7) Doğruluğu sever, kötülükten

nefret edersin. 2 Bunun için Tanrı, senin Tanrın, 2 Seni sevinç yağıyla 2 Arkadaşlarından daha çok meshetti.

TAHTIN, EY TANRI, SONSUZLARA DEK SÜRECEK → TANRI, SENİN TANRIN, SENİ SEVİNÇ YAĞIYLA ARKADAŞLARINDAN ÜSTÜN KILDI.

Mezmurlar 102:25 «Çok önceden attın dünyanın temellerini, 2 Gökler de senin ellerinin yapıtıdır. (26) Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. 2 Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. 2 Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, 2 Geçip gidecekler. (27) Ama sen hep aynısın, 2 Yılların tükenmeyecek.

«ÇOK ÖNCEDEN ATTIN DÜNYANIN TEMELLERİNİ → AMA SEN HEP AYNISIN, 2 YILLARIN TÜKENMEYECEK.

(Kişisel düşüncelerim: Burası iki pasajı yan yana okumanın gerçekten işe yaradığı bir yerdir. Mezmur 45 bir düğün şarkısıdır. Mezmur 102, başı dertte olan bir adamın duasıdır. Mezmur 102'de bu sözler, dünyayı yaratan RAB'be, İsrail'in Tanrısı'na hitap etmektedir. Her iki mezmur da İsa'nın Beytlehem'deki doğumundan yüzyıllar önce yazılmıştır. İbraniler 1, her iki mezmuru da alıntılar. İbraniler 1, her iki mezmuru da Baba Tanrı'nın sözleri olarak sunar. İbraniler 1, her iki mezmuru da Oğul'a uygular. Orijinal mezmurlar ile İbraniler 1'deki alıntılar arasındaki küçük ifade farklarına dikkat edin. Kutsal Kitap bu küçük farkları gizlemez, bu çalışma da onları gizlemez. Mezmurlar ile İbraniler 1 arasında değişmeyen şey, sözlerin kimden bahsettiğinin kimliğidir.)

J. RAB, RABBİME DEDİ — TARTIŞMAYI SONA ERDİREN AYET

J1. Mezmurlar 110:1 RAB efendime: 2 «Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dekfü 2 Sağımda otur» diyor. «Ayaklarına tabure yapıncaya dek». **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) RAB Siyondan uzatacak kudret asanı, 2 Düşmanlarının ortasında egemenlik sür!

RAB EFENDIME: 2 «BEN DÜŞMANLARINI AYAKLARININ ALTINA SERİNCEYE DEKFÜ 2 SAĞIMDA OTUR» DİYOR → «AYAKLARINA TABURE YAPINCAYA DEK».

(Kişisel düşüncelerim: Mezmur 110:1'deki bu tek satır, ilk okuyuşta görünenden çok daha fazla anlam taşır. İngilizcede her iki kelime de "Lord" olarak basılmıştır. Aradaki farkın tek ipucu büyük harf kullanımıdır. İlk kelime büyük harflerle basılmıştır; LORD. İkinci kelime büyük harflerle basılmamıştır. İngilizcenin altında, bunlar iki farklı İbranice kelimedir. İlk İbranice kelime, Tanrı'nın antlaşma ismi olan Yehova'dır (H3068). KJV'de büyük harfler her zaman altta yatan İbranice kelimenin Yehova olduğu anlamına gelir. İkinci İbranice kelime ise bir efendi veya yönetici anlamına gelen adown'dur (H113). Burada kullanılan adown biçimi "efendim" şeklinde okunur. Bu mezmuru yazan Davut, Tanrı'nın, Davut'un kendi Efendisi dediği birine seslendiğini kaydeder. Şimdi basit soruyu düşünün. Davut, İsrail'in kralıydı. Onun Efendisi kimdi? Tanrı'nın, Mesih'in kuşaklar sonra Davut'un kendi soyundan geleceğini vaat ettiğini hatırladığınızda cevap daha da tuhaflaşır. Bir adam genellikle kendi torununun torununa "efendim" demez.)

J2. ONLARA BUNU KENDİSİ SORDU VE KİMSE CEVAP VEREMEDİ

Matta 22:41 ↗ *read this in your Bible*

MADEM DAVUT O'NA RAB DİYOR, NASIL OLUR DA O'NUN OĞLU OLUR? → VE HİÇ KİMSE O'NA TEK SÖZLE BİLE KARŞILIK VEREMEDİ.

(Kişisel düşüncelerim: İsa, Matta 22:41-46'da sorduğu kendi sorusunun cevabını Ferisilere söylemedi. Soruyu sordu ve cevapsız bıraktı. Bu soru şimdi bile hâlâ cevapsızdır ve hâlâ ona uyan tek bir cevap vardır. Mesih, bedene göre Davud'un oğludur; Davud doğmadan önce ne olduğuna göre ise Davud'un Rabbidir.)

J3. PETRUS, KİLİSENİN BAŞLADIĞI GÜN AYNİ AYETİ KULLANDI

Elçilerin İşleri 2:32 ↗ *read this in your Bible*

DAVUT GÖKLERE YÜKSELMEDİ → TANRI, SİZİN ÇARMIHA GERDİĞİNİZ O İSA'YI HEM RAB HEM MESİH YAPTI.

(Kişisel düşüncelerim: Petrus'un Elçilerin İşleri 2:29-36'daki argümanı kısadır. Petrus'un argümanı herhangi bir ustalık gerektirmez. Davud, Tanrı'nın sağında oturan biri hakkında yazmıştı. Davud hiçbir zaman Tanrı'nın sağında oturmak için yukarı çıkmadı. Bir kişi gidip Davud'un mezarına bakabilirdi, Petrus birkaç ayet önce böyle der. Bu nedenle mezmur Davud hakkında değildi. Petrus daha sonra mezmurun kimin hakkında olduğunu belirtir. Petrus bu kişiyi hiç yumuşatmadan adlandırır: "sizin çarmıha gerdüğünüz o İsa'yı." Petrus bu kişiyi "hem Rab hem Mesih" olarak adlandırır.)

J4. AYNİ MEZMUR BİR ŞEY DAHA SÖYLÜYOR — VE İBRANİLER BUNUN ÜZERİNE TÜM BİR ARGÜMAN İNŞA EDİYOR

Mezmurlar 110:4 RAB ant içti, kararından dönmez: 2 «Melkisedek düzeni uyarınca 2 Sonsuza dek kâhinsin sen!» dedi.

RAB ANT İÇTİ, KARARINDAN DÖNMEZ → 2 «MELKISEDEK DÜZENİ UYARINCA 2 SONSUZA DEK KÂHINSIN SEN!» DEDİ.

İbraniler 5:5 Nitekim Mesih de başkâhin olmak için kendi kendini yüceltmedi. Ona, «Sen benim Oğlumsun, Bugün ben sana Baba oldum» (6) Başka bir yerde de diyor ki, «Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin.»

NİTEKİM MESİH DE BAŞKÂHİN OLMAK İÇİN KENDİ KENDİNİ YÜCELTMEDİ → «MELKISEDEK DÜZENİ UYARINCA SEN SONSUZA DEK KÂHINSIN.»

İbraniler 7:3 Babasız, annesizdir; soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır. Tanrının Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır.

NE GÜNLERİN BAŞLANGICI NE DE YAŞAMIN SONU VAR → SÜREKLİ BİR KÂHİN OLARAK KALIR.

İbraniler 7:24 Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği sürekli'dir. (25) Bu nedenle Onun aracılığıyla Tanrıya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

O SONSUZA DEK KALDIĞI VE DEĞİŞMEZ BİR KÂHİNLİĞE SAHİP OLDUĞU İÇİN → KENDİSİ ARACILIĞIYLA GELENLERİ SONUNA DEK KURTARMAYA GÜCÜ YETER.

(Kişisel düşüncelerim: Kısa bir mezmur çok şey içerir. Mezmur 110, Davud'un kendi Rab'bi dediği, Tanrı'nın sağında oturan birinden bahseder. Mezmur 110, Sion'dan hüküm süren bir kraldan bahseder. Mezmur 110, İsrail'in kâhinlik düzeninden daha eski bir düzene ait, sonsuza dek kâhin olan, Tanrı'nın geri almayacağı bir ant ile yemin ettiği birinden bahseder. Eski İsrail'de, kanun kral makamı ile kâhin makamını ayrı tutardı. Bir adamın o kanuna göre her iki makamı da elinde bulundurmasına izin verilmezdi. Mezmur 110 ise her iki makamı da bir kişiye verir. İbraniler kitabı, bu kişinin kim olduğunu açıklamak için birkaç bölüm ayırır.)

K. MEZARDAN DİRİLTİLMİŞ — VE SENİN İÇİNDE YAŞIYOR

K1. OLGUNUN KENDİSİ VE NASIL AKTARILDIĞI

1. Korintliler 15:3 ↗ *read this in your Bible*

MESİH YAZILARA GÖRE GÜNAHLARIMIZ İÇİN ÖLDÜ + GÖMÜLDÜ + ÜÇÜNCÜ GÜN DİRİLDİ.

1. Korintliler 15:20 Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir.

MESİH ÖLÜLERDEN DİRİLDİ VE UYUYANLARIN İLK MEYVESİ OLDU.

K2. DİRİLİŞ ONUN HAKKINDA NEYİ İSPATLADI

Romalılar 1:3 ↗ *read this in your Bible*

BEDENE GÖRE DAVUD'UN NESLİNDEN OLAN → ÖLÜLERDEN KİYAMETLE KUDRETLE ALLAH'IN OĞLU OLDUĞU TAYİN OLUNAN.

(Kişisel düşüncelerim: Pavlus, cevabın her iki yarısını yine tek bir cümlede, sırasıyla, Romalılar 1:3-4'te ortaya koyar. İsa, bedene göre Davud'un soyundan geldi. İsa, mezardan çıkarak kudretle Tanrı'nın Oğlu ilan edildi. Herhangi bir kişi Tanrı'nın Oğlu olduğunu iddia edebilir. Bu iddiası ölümden dirilerek kanıtlanmış olan tek kişi ise yalnızca İsa'dır.)

K3. ESKİ AHİT BUNU ÖNCE SÖYLEDİ

Mezmurlar 16:10 Çünkü sen beni ölümler diyarına terk etmezsin, 2 Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin. kulunun ölüm çukurunu görmesine izin vermezsin.» (11) Yaşam yolunu bana bildirirsin. 2 Bol sevinç vardır senin huzurunda, 2 Sağ elinden mutluluk eksilmez.

CANIMI ÖLÜMLER DİYARINDA BIRAKMAYACAĞIM → KUTSALININ ÇÜRÜMEYİ GÖRMESİNE İZİN VERMEYECEKİM.

Elçilerin İşleri 2:29 «Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanibaşımızda duruyor. (30) Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrının kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu. (31) Geleceği görerek Mesihin ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: «O, ölümler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.»

DAVUT HEM ÖLDÜ HEM GÖMÜLDÜ → BUNU ÖNCEDEN GÖREREK MESİH'İN DİRİLİŞİNDEN SÖZ ETTİ.

K4. VE ŞİMDİ — KURTARDIĞI İNSANLARDA YAŞIYOR

Romalılar 8:11 Mesih İsai ölümünden diriltten Tanrının Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih ölümünden diriltten Tanrı, içinizde yaşayan Ruhuyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.

İSA'YI ÖLÜLER ARASINDAN DİRİLTENİN RUHU SİZDE YAŞIYORSA → ÖLÜMLÜ BEDENLERİNİZİ DE DİRİLTECEKTİR.

Galatyalılar 2:20 Mesihle birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğluna imanla sürdürüyorum.

MESİH İLE BİRLİKTE HAÇA GERİLDİM → BEN DEĞİL, AMA MESİH BENDE YAŞIYOR.

Koloseliler 1:27 Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmek istedi. Bu sırrın özü şudur: Mesih içinizdedir. Bu da size yüceliğe kavuşma umudunu veriyor. **[G3466 musterion ■]**

BU SIR = MESİH SİZDEDİR, YÜCELİK UMUDUDUR.

Yuhanna 14:23 İsa ona şu karşılığı verdi: «Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız.

BİRİ BENİ SEVERSE SÖZÜME UYAR → BİZ DE ONA GELİR, ONUNLA BİRLİKTE YAŞARIZ.

(Kişisel düşüncelerim: Bu çalışmanın bütün çizgisini sonuna kadar takip edin. İsa, hiçbir şey yaratılmadan önce Baba ile birlikteydi. İsa, Eski Antlaşma'da insanlara göründü ve o insanlar yaşadı. İsa, küçük bir kasabada bir kadından doğdu. İsa, bir tepede, ahşap üzerinde, bir şehrin dışında öldürüldü. İsa mezardan çıktı. Kutsal Kitap şimdi İsa'nın insanların İÇİNDE yaşadığını söylüyor. Bu sonuç, bu çalışmanın baştan beri yönelmekte olduğu noktadır. Bu çalışmanın amacı hiçbir zaman İsa'nın kim olduğu konusunda bir tartışmayı kazanmak olmadı. Bu çalışmanın amacı, bütün bunların kendisi olan kişinin senin içinde yaşamak istemesidir. Yuhanna 14:23'e de dikkat edin: "geliriz." Yaratılış 1:26'da Kutsal Kitap'ı açan çoğul ses hâlâ buradadır.)

L. O GERİ GELİYOR — VE SONSUZA DEK SÜREN SEÇİM

L1. O GELİYOR VE HER GÖZ O'NU GÖRECEK

Elçilerin İşleri 1:9 İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut Onu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı. (10) İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. (11) «Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?» diye sordular. «Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.»

BU AYNI İSA, ONUN GÖĞE GİDİŞİNİ GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ, AYNI ŞEKİLDE YİNE GELECEKTİR.

Vahiy 1:7 İşte bulutlarla geliyor! Her göz Onu görecek, Onun bedenini deşmiş olanlar bile. Onun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları. Evet, böyle olacak! Amin.

HER GÖZ ONU GÖRECEK + ONU DELMİŞ OLANLAR DA ONU GÖRECEKLER.

L2. 2. Selanikliler 1:7 ↗ *read this in your Bible*

TANRI'YI TANIMAYANLARDAN VE MÜJDEYE İTAAT ETMEYENLERDEN ALEVLI ATEŞ İÇİNDE ÖÇ ALARAK → KENDİ KUTSALLARINDA YÜCELTMEK İÇİN GELDİĞİ ZAMAN.

(Kişisel düşüncelerim: 2. Selanikliler 1:8'i ağır ağır okuyun. 2. Selanikliler 1:8, tek bir grubu değil, iki grubu adlandırır. Birinci grup Tanrı'yı TANIMAZ. İkinci grup İncil'e İTAAT ETMEZ. Tanımak ve itaat etmek aynı ayette birlikte adlandırılır. Aynı cümlelerin bir parçası olan 2. Selanikliler 1:10'a da dikkat edin. İsa'nın gelişi, bir grup için ateş olan aynı olay, diğer grup için ihtişamdır. Bu tek bir olaydır. Bir kişinin o olayın hangi tarafında olacağı, sonradan değil, şimdi belirlenir.)

L3. Vahiy 19:11 Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçektir. Adaletle yargılar, savaşı. (12) Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır. (13) Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrının Sözü adıyla anılır.

ÜZERİNDE OTURANIN ADI SADIK VE GERÇEK'Tİ → ONUN ADI TANRI'NIN SÖZÜ OLARAK ANILIR.

Vahiy 19:16 Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı: KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ

KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ.

(Kişisel düşüncelerim: Vahiy 19:12'deki küçük bir ayrıntıya dikkat edin. İsa'nın hiç kimsenin bilmediği bir adı vardı, o adı yalnızca kendisi biliyordu. Bu çalışmaya verilen adlar aynı bölümde geçmektedir. Bu adlar Sadık ve Gerçek'tir. Tanrı'nın Sözü'dür. Kralların Kralı ve Rablerin Rabbi'dir.)

L4. AÇILAN KİTAPLAR

Vahiy 20:11 Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturanı gördüm. Yerle gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler. (12) Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı. (13) Deniz kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölümler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı. (14) Ölüm ve ölümler diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür. (15) Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.

KİTAPLAR AÇILDI + BİR BAŞKA KİTAP AÇILDI, Kİ O DA YAŞAM KİTABIDIR → YAŞAM KİTABINDA ADI YAZILI BULUNMAYAN HERKESE ATEŞ GÖLÜNE ATILDI.

(Kişisel düşüncelerim: Vahiy 20:12'de tahtın önünde iki tür kitap görünür. Bir tür kitap insanların yaptıklarını kaydeder. Diğer tür kitap isimleri kaydeder, hayat kitabı olarak adlandırılır. Vahiy 20:12, hiç kimsenin amel kitaplarında yazılı olanla kurtulduğunu söylemez. Vahiy 20:15, sonucu belirleyen tek şeyin bir kişinin isminin hayat kitabında yazılı olup olmadığı olduğunu söyler.)

L5. SEÇİM, KUTSAL KİTAP'IN HERHANGİ BİR ŞEYİ SÖYLEYEBİLECEĞİ KADAR AÇIK BİR ŞEKİLDE SÖYLENMIŞ

Yuhanna 3:18 Ona iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlunun adına iman etmemiştir.

İMAN ETMEYEN İSE ZATEN YARGILANMIŞTIR.

Yuhanna 3:36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

OĞUL'A İMAN EDENİN SONSUZ YAŞAMI VARDIR.

Romalılar 6:23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

ÇÜNKÜ GÜNAHIN ÜCRETİ ÖLÜM → TANRI'NIN ARMAĞANI İSE RABBİMİZ MESİH İSA'DA SONSUZ YAŞAMDIR.

(Kişisel düşüncelerim: Romalılar 6:23, bu çalışmanın tamamının merkezi ayetidir. Romalılar 6:23, iki yarısı olan tek bir kısa cümledir. Günahın ödenmesi gereken bir bedeli vardır ve o bedel ölümdür. Bu bedel iki şekilden biriyle ödenir. Ya kişi bu bedeli sonsuza dek kendisi öder, ya da kişi İsa'nın çoktan ödediği şeyi bir hediye olarak alır. Seçim budur, hepsi bu. Bu seçimi yapmaktan hiç kimse kaçamaz, çünkü seçim yapmamak birinci yolu seçmekle aynıdır. Bu çalışmadaki her şey, Yaratılış 1:26'daki "insanı yapalım"dan Vahiy 20'deki tahta kadar, o tek karara doğru inşa edilmiştir. O kararı vermek için hâlâ zaman var. İsa hâlâ çağırıyor.)

L6. Elçilerin İşleri 4:12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.»

BAŞKA HIÇ KİMSEDE KURTULUŞ YOKTUR → BU GÖĞÜN ALTINDA İNSANLARA BAĞIŞLANMIŞ, BİZİ KURTARABİLECEK BAŞKA HIÇBİR AD YOKTUR.».

KAPANIŞ

Vahiy 22:17 Ruh ve Gelin, «Gel!» diyorlar. İşiten, «Gel!» desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.

RUH VE GELİN, «GEL!» DİYORLAR → YAŞAM SUYUNDAN KARŞILIKSIZ ALSIN.

Yuhanna 3:17 Tanrı, Oğlunu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya Onun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.

TANRI, OĞLUNU DÜNYAYI YARGILAMAK İÇİN GÖNDERMEDİ → DÜNYA ONUN ARACILIĞIYLA KURTULSUN DİYE GÖNDERDİ.

(Kişisel düşüncelerim: Kutsal Kitap'taki son çağrı hiçbir şeye mal olmaz ve herkese sunulur. Kullanılan söz "her kim" sözüdür. Bu söz kimseyi dışarıda bırakmaz, bu bilerek yapılmıştır. Bu çalışmayı okuyan en kötü kişiyi de dışarıda bırakmaz, yıllardır hayır diyen kişiyi de dışarıda bırakmaz. Bütün bunların kendisi olan İsa, "Gel" diyen kişidir. Bir kişinin yapması gereken tek şey gelmek ve hayat suyunu almaktır.)

ALİŞTİRMA SINAVI

1. Yaratılış 1:26 — Ve Tanrı dedi: Suretimizde, benzeyişimize göre insanı yaratalım:

- a) suretimize göre
- b) işte, çok iyiydi
- c) onu Tanrı'nın suretinde yarattı

İşte, bir bakire gebe olacak ve bir oğul doğuracak:

- a) ve adını İSA koyacaksın
- b) ve adını İmmanuel koyacak
- c) ve onun adını İmmanuel koyacaklar

Hakimler 13:22 — Manoah karısına dedi: Mutlaka öleceğiz:

- a) çünkü ben dudakları kirli bir adamım
- b) çünkü üzerinde durduğun yer kutsal topraktır
- c) çünkü Tanrı'yı gördük

4. Mezmur 110:1 — RAB, Efendime dedi: Sağımda otur:

- a) düşmanlarını ayaklarının basamağı yapıncaya kadar
- b) düşmanlarının ortasında hükmet
- c) düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar

5. İbraniler 1:8 — Fakat Oğul'a şöyle der: Ey Tanrı, tahtın ebediyen payidardır:

- a) senin krallığının asası doğruluk asasıdır
- b) krallığının asası doğru bir asadır
- c) ve yönetim onun omzunda olacak

6. Yaratılış 22:8 — Tanrı kendisi yakmalık sunu için kuzuyu sağlayacaktır:

- a) ve onu oğlu İshak'ın üzerine koydu
- b) böylece ikisi birlikte gittiler
- c) ateşe ve oduna bak

7. 2. Selanikliler 1:9 — Rab'bin huzurundan ve gücünün görkeminden uzak, sonsuz yıkımla cezalandırılacak olanlar:

- a) ve kudretinin izzetinden
- b) ki bu ikinci ölümdür
- c) ve azametinin izzeti için

CEVAP ANAHTARI: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

BU CEVABIN ARDINDAKİ ŞAHİTLER

Bu cevap tek bir yazarın sesine dayanmaz. Musa, Yeşu, Hakimler kitabının yazarı, Tarihler kitaplarının yazarı ve Davut hepsi buna katkıda bulunur. Yeşaya, Mika ve Malaki de öyle. Matta, Luka ve Yuhanna da öyle. Petrus, Pentikost'ta konuşur. Filipus, çorak bir yolda konuşur. Pavlus sekiz mektup boyunca yazar. İbraniler kitabının yazarı onu tamamlar. Bu, Yaratılış kitabının ilk bölümünden Vahiy kitabının son bölümüne kadar, Kutsal Kitap'ın yirmi sekiz kitabı boyunca on beş sestir. On beş sesin hepsi aynı kişi hakkında aynı şeyi söyler.

BU ÇALIŞMANIN NASIL DALLANDIĞI

- BİR GÖLGENİN İŞİĞA NASIL İŞARET ETTİĞİ: İSHAK'IN SIRTINA YÜKLENEN ODUN (YARATILIŞ 22:6) VE OĞUL'UN SIRTINA YÜKLENEN ÇARMIH (YUHANNA 19:17). GÖLGE DAĞDA GÖRÜNDÜ. BEDEN ŞEHRİN DIŞINDA GÖRÜNDÜ.
- KELİMELERİN NASIL ÖNEM TAŞIDIĞI: MEZMUR 110:1'DE İNGİLİZCE "LORD" KELİMESİ İKİ FARKLI İBRANICE KELİMEYİ TEMSİL EDER. BU İKİ İBRANICE KELİME YEHOVA (H3068) VE ADOWN (H113)'DUR. İSA'NIN MATTİ 22:45'TE YAPTIĞI TÜM ARGÜMAN BU FARKA DAYANIR.
- BUNUN SİZİN İÇİN ANLAMI: İSA YALNIZCA GELMİŞ OLAN DEĞİLDİR. İSA YALNIZCA GELECEK OLAN DA DEĞİLDİR. İSA ŞU ANDA SİZDE YAŞAMAK İSTİYENDİR (KOLOSELİLER 1:27, GALATYALILAR 2:20).
- BUNUN SONSUZLUK İÇİN ANLAMI ŞUDUR: GÜNAHIN ÜCRETİ ÖLÜMDÜR. TANRI'NIN ARMAĞANI İSE RABBİMİZ MESİH İSA'DA SONSUZ YAŞAMDIR (ROMALILAR 6:23). BUNLAR, BİR İNSANIN GÜNAH BORCUNU ÖDEYEBİLECEĞİ TEK İKİ YOLDUR.
- YAN YOL: MEZMUR 110:4 VE İBRANİLER KİTABININ 7. BÖLÜMÜ, MELKİSEDEK'İN KÂHİNLİĞİ DOKTRİNİNİN TAMAMINA AÇILIR. BU DOKTRİN, BİR ADAMDA BİRLEŞMİŞ KRAL VE KÂHİNİ, YASADAN DAHA ESKİ, TANRI'NIN GERİ ALMAYACAĞI BİR YEMİNLE BAĞLI OLARAK TANIMLAR. BU DOKTRİN KENDİ BAŞINA TAM BİR ÇALIŞMAYI HAK EDER.
- YAN YOL: YARATILIŞ 1:26'DAKI "BİZ" VE "BİZİM" İFADELERİ, TESNİYE 6:4'TEKİ "TEK RAB" İFADESİYLE BİRLİKTE ELE ALINDIĞINDA, TANRILIK ÜZERİNE YAPILAN KAPSAMLI ÇALIŞMAYA AÇILIR. TANRILIK, BABA, OĞUL VE KUTSAL RUH'UN KİTAP BOYUNCA AYRI ŞAHİSLER OLARAK ADLANDIRILDIĞI TEK BİR TANRI'DIR. BU ÇALIŞMA YALNIZCA O KAPSAMLI ÇALIŞMANIN KIYISINA DEĞİNDİ.
- YAN PATİKA: 2. SELANIKLILAR 1:7-10 VE VAHİY 19:11-16, İSA'NIN GELİŞİ DOKTRİNİNİN BÜTÜNÜNE AÇILIR. BU DOKTRİN, İSA'NIN GELİŞİNİN KESİNLİĞİNİ, İSA'NIN GELİŞİNİN ANILIĞINI VE İSA'NIN GELİŞİNİ GÖZETME EMRİNİ İÇERİR. AÇIKÇA BELİRTİN: KUTSAL YAZI, İSA'NIN GELİŞİNİN KESİNLİĞİNİ BİLDİRİR VE İSA'NIN GELİŞİNİN TAKVİMİNİ VERMEYİ REDDEDER (MATTİ 24:36, ELÇİLERİN İŞLERİ 1:7). BU HİZMET DE İSA'NIN GELİŞİNİN TAKVİMİNİ VERMEYİ REDDEDER.
- YAN YOL: YARATILIŞ 3:15, KADININ ZÜRRİYETİ, VAAT EDİLEN ZÜRRİYET'İN TÜM İPLİĞİNE AÇILIR. BU İPLİK İBRAHİM (YARATILIŞ 22:18) ÜZERİNDEN, DAVUT (MEZMUR 132:11) ÜZERİNDEN GEÇER VE GALATYALILAR 3:16'DA AÇIKÇA ADLANDIRILIR.
- OLASI VAHİY: YAKUP, YARATILIŞ 32'DE GÜREŞEN KİŞİYE KENDİ ADINI SORDU VE BU REDDEDİLDİ (YARATILIŞ 32:29). MANOAH, RAB'BİN MELEĞİNE KENDİ ADINI SORDU VE ADININ BİLİNMESİ ÇOK HARİKA OLAN PİLY (H6383) OLDUĞU SÖYLENDİ (HAKİMLER 13:18). İŞAYA DAHA SONRA BİZE DOĞAN ÇOCUĞUN AYNI KÖKTEN GELEN PELE (H6382), HARİKA OLARAK ÇAĞRILACAĞINI SÖYLER (İŞAYA 9:6). ESKİ AHİT'TE SAKLI TUTULAN İSİM BİR BEBEGİN ÜZERİNDE İLAN EDİLİR. KİTAP'IN SONUNDA, GÖKTEN ÇIKIP GELİRKEN, İSA'NIN HÂLÂ KENDİSİNDEN BAŞKA HİÇ KİMSENİN BİLMEDİĞİ BİR ADI VARDIR (VAHİY 19:12). İSİM VERİLMİŞTİR VE İSİM BU ÇALIŞMADA ANLATILANDAN HÂLÂ DAHA DERİNDİR.
- AÇIK BİR ÇAĞRI — KİM OLURSAN OL, OKUMAYA DEVAM ET**

Bu araştırmayı okumak için Hristiyan olmanız gerekmez. Sizi buraya birçok şey getirmiş olabilir. Sizi buraya bir arayış getirmiş olabilir. Sizi buraya bir tartışma getirmiş olabilir. Sizi buraya yıllardır taşıdığınız bir soru getirmiş olabilir. Sizi buraya başka birinin imanına duyduğunuz merak getirmiş olabilir. Bu web sitesindeki her şey sizindir, ücretsizdir, kendi dilinizdedir. Adınızı asla sormayız. Ülkenizi asla sormayız. Neye inandığınızı asla sormayız. Tek bir araştırma İsa'yı tam olarak anlatamaz. Bu soruya elimizden gelen her şeyi verdik, yine de bu araştırma İncil boyunca yalnızca tek bir yolda yürüdü. İsa başlangıçtan önce vardı. İsa şimdi vardır. İsa geri gelecektir. Hiçbir tek sayfa bunların tümünü anlatmayı bitiremez. Daha fazla araştırma burada sizi bekliyor. Merhamet üzerine araştırmalar burada sizi bekliyor. Bilgelik üzerine araştırmalar burada sizi bekliyor. Bilgi üzerine araştırmalar burada sizi bekliyor. Sabır üzerine araştırmalar burada sizi bekliyor. Takva üzerine araştırmalar burada sizi bekliyor. Daha fazla araştırma yolda. Bu araştırmaları istediğiniz sırayla okuyun. İlerledikçe kaynaklarımızı kontrol edin. Bu araştırmalardaki her ayet, bilerek, eksiksiz olarak yazılmıştır. Hiçbir konuda bizim sözümüze güvenmek zorunda değilsiniz. Her ayeti kendiniz tartabilirsiniz.

Bundan sonra bir davet daha geliyor. O davetin gizli olduğunu iddia etmeyeceğiz. O davet, bir kişinin kurtulmak için ne yapması gerektiği üzerine olan çalışmadır. Şimdi okumak istiyorsan o çalışmayı şimdi oku. Önce başka bir şey okumayı tercih ediyorsan önce başka bir şeyi oku. Kimse saymıyor. Kapı

her iki durumda da açık kalır. Pavlus, aşağıdaki sözleri kendi Tanrısı olmayan tanrılara ait sunaklarla dolu bir şehirde söyledi. Pavlus bu sözleri, kendisini o şehre gelmesi için davet etmemiş kişilere söyledi:

Elçilerin İşleri 17:26 Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı. (27) Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hiçbirimizden uzak değildir.

BÜTÜN İNSAN MİLLETLERİNİ BİR KANDAN YARATTI → RAB'İ ARASINLAR VE BULSUNLAR DİYE + O HİÇBİRİMİZDEN UZAK DEĞİLDİR.

İBRANİCE ANAHTAR KELİMELE

“melek / haberci” — H4397 malak — gönderilen kişi; bir haberci; bir melek

Bu kelime bir görevi adlandırır; bir doğayı değil. Bu kelime insanlar için kullanılır. Bu kelime peygamberler için kullanılır. Bu kelime göksel varlıklar için kullanılır. Bu kelime tek başına gönderilen kişinin NE olduğunu size asla söylemez. Bu kelime tek başına size sadece bir kişinin gönderildiğini söyler. Çevresindeki Kutsal Kitap metni size gerisini söylemek zorundadır. Çevresindeki Kutsal Kitap metni bu anlatılarda gerisini gerçekten söyler.

“Tanrı” — H430 elohim — Tanrı; ilahlar; gerçek Tanrı

Elohim çoğul bir biçimdir. Elohim, tekil fillerle birlikte, tek gerçek Tanrı için defalarca kullanılır. Bu sözcüğün kendisi, bu çalışmanın incelediği doluluğu taşımaktadır.

“RAB” — H3068 Yehovah — Tanrı'nın antlaşma adı, KJV'de büyük harflerle RAB olarak yazılmıştır

Eski Ahit'te RAB kelimesi büyük harflerle yazıldığında, İngilizce RAB kelimesinin altında yatan İbranice isim Yehova'dır.

“Rab” — H113 adown — rab; efendi; sahip; hükmeden kişi

Mezmur 110:1'de, adown'un biçimi "Rabbim" diye okunur. Adown, Davud'un Rabbine konuşan Yehova olan LORD'dan farklı bir İbranice sözcüktür.

“bir” — H259 echad — bir; birleşmiş; ilk

Echad, "RAB Tanrımız tek bir RAB'dir" ifadesindeki kelimedir. Echad, akşam ve sabahın TEK bir gün olarak adlandırılmasında kullanılan aynı kelimedir. Echad, bir erkek ile karısının TEK beden olmasında kullanılan aynı kelimedir.

“tek oğul” — H3173 yachiyd — yalnız; tek olan; münzevi; sevgili

Yaratılış 22, İshak'a üç ayrı kez "biricik oğlun" der. Yachiyd, tek ve biricik anlamına gelir.

“ağaç / odun” — H6086 ets — bir ağaç; odun; kereste; bir tahta; bir değnek

Ets, hem canlı ağacı hem de kesilmiş odunu kapsayan bir İbranice kelimedir. Ets, İbrahim'in İshak'ın üzerine koyduğu odun için kullanılan kelimedir.

“harika” — H6382 pele — bir harika; bir mucize; anlayışın ötesinde bir şey

Pele, Yeşaya 9:6'da çocuğa verilen ilk isimdir.

“gizli / harika” — H6383 piliy — harika; bilinemeyecek kadar harika

Piliy, RAB'in meleğinin Manoah'a kendi adını tanımlamak için verdiği sözcüktür. Piliy, Yeşaya 9:6'daki pele adıyla aynı kökten gelir.

“bakire” — H5959 almah — evlenmemiş genç bir kadın; bir bakire; bir kız

Almah, Yeşaya 7:14'te kullanılan kelimedir.

“İmmanuel” — H6005 Immanuwel — Tanrı bizimledir

İmmanuel, kendisi tam bir cümle olan bir isimdir. Matta, bu ismi okuyucu için tercüme eder.

“önder / prens” — H8269 sar — bir baş kişi; bir şef; bir kumandan; bir prens; bir yönetici

Sar, Eriha dışında çekilmiş kılıklı adamın kendisine yakıştırdığı unvandır.

“BEN'İM” — H1961 hayah — olmak; var olmak; hâline gelmek

Hayah, yanan çalıdaki "BEN BEN'İM" ifadesinin altındaki kök sözcüktür.

YUNANCA ANAHTAR KELİMELE

“Söz” — **G3056 logos** — bir söz; bir söylem; söylenen şey; düşüncenin ifadesi

Yuhanna, Yuhanna İncili'ne bir doğumla başlamaz. Yuhanna, Yuhanna İncili'ne başlangıçtan önce başlar.

“yaşadı” — **G4637 skenoo** — çadır kurmak; konaklamak; çadırda yaşamak

"Kelâm beden olup aramızda sâkin oldu." Bu ayet, Allah'ın bir insan bedeninde yaşamasını, bir insanın bir çadırda yaşaması gibi tarif eder.

“biricik” — **G3439 monogenes** — tek doğan; eşi benzeri olmayan; türünün tek örneği

Monogenes, Oğul için kullanılır. Monogenes, İbraniler 11:17'de İshak için de kullanılır.

“ilan edildi” — **G1834 exegeomai** — dışarı çıkarmak; dışarı getirmek; tam olarak anlatmak; bildirmek

Hiç kimse Tanrı'yı görmemiştir. Biricik Oğul, Tanrı'yı görülebileceği açık alana çıkarmıştır.

“uzlaştırılmış” — **G2644 katallasso** — düşmanlıktan dostluğa geçmek; lütfâ geri kavuşturmak

Katallasso, çarmıhın tüm sebebini bir kelimele adlandırır.

“uzlaştırma” — **G2643 katallage** — lütfun geri getirilmesi; ayrılmış iki tarafın yeniden bir araya getirilmesi

Katallage, yukarıdaki katallasso ile aynı kökten gelir. Katallasso, uzlaşma eylemini adlandırır (ayrılmış iki kişi arasındaki dostluğun yeniden kurulması). Katallage ise bu uzlaşmanın sonucunu adlandırır.

“bağışlama” — **G859 aphasis** — bir gönderme; bir salıverme; bir bırakma; bağışlama

Kan dökülmeden günahın giderilmesi yoktur.

“gizem” — **G3466 musterion** — bir sır; bir zamanlar gizli olan ve şimdi açıklanan bir şey

Kutsal Kitap'ta gizem asla çözülmesi gereken bir bilmece değildir. Kutsal Kitap'taki bir gizem, Tanrı'nın açıklamaya karar verdiği bir sırdır.

“intikam” — **G1557 ekdikesis** — adaletten çıkan şey; bir haksızlığın tam olarak düzeltilmesi

Ekdikesis, 2. Selanikliler 1:8'de kullanılan sözcüktür. Ekdikesis kontrolsüz öfke anlamına gelmez. Ekdikesis, adaletin eksiksiz biçimde yerine getirilmesi anlamına gelir.

“ilk doğan” — **G4416 prototokos** — ilk doğan; önce doğurulan

Baba, Oğul hakkında "Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapsın" der.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Turkish (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).